

**Dostluk Daha Güzel
Evren Titreşimi Geri Yansıtır
İnsanlar Yaşlanmayı Durdurabilir mi?**

Onur Başkanı:
Dr. Refet Kayserilioğlu

Sahibi ve Genel Yayın Müdürü:
Ayşegül Kayserilioğlu

Yazı İşleri Müdürü:
Güngör Özyiğit

Yayın Kurulu:
Güngör Özyiğit
Nelda Bayraktar
Hale Ürkmezgil

Haberleşme
ve Okur/Abone İlişkileri:
0535 455 42 23

Yönetim Yeri:
Hayri Eğmezoğlu Sk. İkizler Apt.
No: 8 D: 32 Erenköy - İst.

Baskı:
Piktorya Dijital
Maltepe - İstanbul

İÇİNDEKİLER

Dünya'nın Gelişme Dönemleri Nedir?	2
Dr. Refet Kayserilioğlu	
Yüce Tanrı ve Kur'an	7
Ahmet Kayserilioğlu	
Dostluk Daha Güzel	14
Güngör Özyiğit	
Fiziğin Geleceği ve Herşeyin Teorisi	18
Nihâl Gürsoy	
Evren, Yayıdığımız Titreşimi Aynen Geri Yansıtır	22
Erol Yurderi	
Japonya ve Güney Kore	24
Seyhun Güleçyüz	
Her Birey Alan Ortamını Etkiler	34
Çeviren: İsmail Hakkı Acar	
Azmin ve Adanmışlığın Gücü	39
Çeviren: Nelda İnan	
İnsanlar Yaşlanmayı Durdurabilir mi?	45
Canlı Kryon Celsesi	

Sevgili Dostlar

O'nun çizdiği yoldan edeple gidilir. Bunun ilk şartı, ilk göstergesi, sınanmalara, denenmelere, vesvese verenin varlığına rağmen güzel dil, düzgün, gerçekçi bir şekilde yerinde, zamanında söylenilen sözlerdir; elbet ki yalansız.

Tüm güzel sözler, tüm iyi dualar, iyi dilekler O'nun yolunda, O'nun tarafında, her işinde ve her anında O'nunla dolu olanlarındır. Tüm çirkin sözler, tüm kötü dualar, nefret dolu, hayırsız dilekler vesvese verenin, iblisin tarafında, onun gizli ya da açık fısıltılarıyla, fikirleriyle dolu, onu kendisine yandaş edinmiş olanlarındır. Yaratamız, insanların yükselişe giden yollarını hayırla, ışıkla donatmıştır. Çünkü O, hayrın ve güzelliğin kendisidir. O'nun tüm verdikleri, yaptığı ve yaptırdıkları sadece güzelliklerle, iyiliklerle doludur. "Hayır da, şer de O'ndandır" sözünü duyarız, bir yere kadar doğrudur da. Çünkü hayrın ve şerrin varedicisi de O'dur. O, sebepsiz ve abes iş yapmaya çağına göre şerri varetmesinin de bir sebebi olmalıdır. Bütün kötülöklere, yanlışlara, aldatmalara ve ayartıcılara rağmen aklımızla, mantığımızla ve gönümüzle iyiyi, doğruyu, çalışmayı, bilgiyi ve sevmeyi, O'nun yanını seçmek. İşte yeniliklere açık, bilgiyle güçlendirilen ve her zaman kontrol altında tutulması gereken inanç bu yüzden gereklidir. Bu nedenle önümüze sonsuzluk konulmuştur. Ve sadece Dünya gezegeninde defalarca gidiş gelişlerimizdeki her bir hayatımız, sınanmalar, düşüp kalkmalar, o sonsuzluk merdiveninin sadece az sayıdaki basamaklarını çıkabilmek için yaşanır durur. Vesvese verenin negatif olan her şeyi pozitif ve çok cazip göstermekte etkili hünerlerini çoğumuz biliriz. Hep başımıza tebelleştir ve sınırı yok gibi gözükür, hem içimizdedir hem de aramızdadır. Sonsuzluğu unutmuş, Dünya hayatına fazlaca dalmış olanlar ona karşı koymakta çok zorlanırlar. Çünkü ayartıcı fikirlerini doğrudan aklımıza fısıldar, kimi zaman korkutur, kimi zaman poh-pohlar. Ve biz onları kendi düşüncelerimiz zannederiz çoğu zaman. Ama ona karşı koyabilecek, engelleyecek güç tamamen bizdedir. Bizi Sevgisinden Vareden, onu peşimize düşürmeden önce bizi o güçlerle mücehhez etmiştir çünkü. Yaratın'ın antisi, eşdeğer karşıtı olamaz; O tektir ve vesvese verenin de Rabbi'dir çünkü. Bize düşen bu dualite ortamında neden mücadele etmek zorunda olduğumuzun hikmetini düşünmek ve O'nun esaslarına uyararak yükselmek, sonsuzluğun kapısı açılmadan önce Dünya okulunu bitirmektir sadece.

En Derin Sevgilerimle

SEVGİ DÜNYASI

*Yaradan Dünya'ya, insanların
hayrına on üç defa "Ol" demiş.
Biz bu on üçüncüden gelenleriz.
Demek ki, bizim dönemimizden
önce 12 dönem daha geçmiş.
Her dönem büyük bir kıyametle
son bulmuş. Her yer yıkılmış,
tüm canlılar ölmüş, Dünya
zelzelelerle sarsılmış, yanar-
dağlardan lavlar, dumanlar
fışkırmış, kutup buzları erimiş,
her tarafı sular kaplamış,
kıtalar batmış, yeni kıtalar
oluşmuş. Dünya adeta hallaç
pamuğu gibi atılmış. Sonra
Dünya, yeniden yaşanır hâle
gelmek için uzun yıllar süren
bir oluşum döneminden geçmiş.*

Dr. Refet Kayserilioğlu

Dünyanın Gelişme Dönemleri Nedir?

Biz buna daha önceleri "Vernal Devir" diyorduk. Bu deyim pek hoşuma gitmiyor ve olayı da tam açıklamıyor. Vernal kelimesi "İlkbahara ait" anlamındadır. Vernal devir bir ilkbahardan diğerine kadar uzanan bir senelik zamandır, bu anlama göre. Hâlbuki DÜNYA GELİŞME DÖNEMLERİ yirmi, otuz veya elli bin sene olabilen çok uzun, çok büyük dönemlerdir. İnsan dünyada ilk varolduğundan beri 12 Gelişme Dönemi geçmiştir. Bugün yaşayan bizler, 13'üncü Gelişme Dönemi'nin insanlarıyız. Yani dünyada 12 defa büyük kıyamet olmuştur. Bizler on üçüncü yeniden varoluşun insanlarıyız.

Rabbimiz 13 defa "Ol!.." demiş Dünya'ya. Bu gerçeği bildiren Bizim Celselerimiz'den alıntı yapalım buraya:

"O, 'OL!..' der ve her şey öylesine olur. O 'DUR!..' der ve her şey

olduğu gibi kalır... Siz olması için dilekte ve oldukça şükürde bulununuz. O şimdi, hani Üzerinde Rahatça Dolaşıp da, başından beri ağırlığından kaybetmeyene, hayrınıza on üç defa 'OL!..' dedi. Ve siz bu on üçüncüden gelenlersiniz. Elbet ki bir zamanda, sizden olup da, tek başına dolaşanın varlığına inanmanız gerektir. Çünkü her oluşun başında önce bir tek vardı ve ondan nesli devam edecek ikinciler geldi. Bu on üç kere değişmeden aynı oldu böylece. İşte bunda size çok hikmetler, işte çözceğiniz çok gerçekler vardır. O'nun değiştirmedığı yalnız yedi renk ve yalnız yedi sestir belli olan. O, ondan sonrasını öyle bir düzenle kurar ki, her defasında her şey, aynen başından başlayıp sonuna kadar gider. Her defasında yalnız artakalan, bir öncekinden daha fazla çok bilen, daha önce gelişen, zamanı anlayan, ona değer verendir. İşte aradaki tek fark bu...

Öyle ise kıymet verceğinizi bilip, onun üzerinde durunuz. Ve her şeyi, her yapıyı sevgi ile kurunuz."

Yaradan Dünya'ya, insanların hayrına on üç defa "Ol" demiş. Biz bu on üçüncüden gelenleriz. Demek ki, bizim dönemimizden önce 12 dönem daha geçmiş. Her dönem büyük bir kıyametle son bulmuş. Her yer yıkılmış, tüm canlılar ölmüş, dünya zelzelelerle sarsılmış, yanardağlardan lavlar, dumanlar fışkırmış, kutup buzları erimiş, her tarafı sular kaplamış, kıtalar batmış, yeni kıtalar oluşmuş. Dünya adeta hallaç pamuğu gibi atılmış. Sonra Dünya, yeniden yaşanır hâle gelmek için uzun yıllar süren bir oluşum döneminden geçmiş. Sonra önce bitkiler, sonra hayvanlar en sonra insan Dünya'da belirmiş. Önce tek başına dolaşan bir insan varmış. Sonra ondan nesli devam edecek ikinciler oluşuyor. Müslümanlıkta da Hz. Âdem'den eşi Havva'nın

meydana getirildiği söylenmektedir. Yani önce Âdem'den sonra karısı Havva oluşuyor, ve sonra nesiller üremeye başlıyor.

O 13. Âdem, bir mağarada mı uyutulmuştu, yoksa dünyadaki kıyamet esnasında başka bir gezegene mi götürülmüştü, bunu bilmiyoruz. Fakat yüz yıl, üç yüz yıl uyutulma olayları var Kuran'da. Her ne şekilde olursa olsun, o Âdem on ikinci dönemden kalmış bir insandı. Her dönemin Âdemi bir öncekinden daha çok bilen, daha önce gelişen, zamana daha çok değer veren olduğuna göre, Gelişme Dönemlerinin başlangıçta daha uzun süreler olduğu, sonlara doğru o dönemlerin kısaldığı sonucunu çıkarabiliriz. Yani en uzun 1. dönem, en kısa on ikinci dönem olmuştur. Belki on üçüncü gelişme dönemi daha da kısa olacaktır.

Neden Dünya bir kıyametle altı üstüne getiriliyor da yeniden yaşanır hâle gelmek için

uzun senelerin geçmesi bekleniyor? Bunun sebebi bizce, önceki Gelişme Döneminin insanların çoğunluğunun istenilen yükselmeyi, arınmayı ve birlik olmayı başaramamış olmalarıdır. İyilerin oranı yüzde birin altına düşünce dünyadaki doğal dengeler bozuluyor. İnsanlardan sevgi tesirlerini ve iyi tesirleri alamayan dünya maddeleri de bozulmaya başlıyor. Buna ait bilgiler var. Zelzeleler, toprak yarılmaları, yanardağ patlamaları başlıyor. Yine Bilgilerimizde:

"O yerinden şaşmayanı, o yolundan çıkmayanı, o hayrınıza dolananı, sizin yüzünüzün içinden, birinizin yaptığı hayırdır yerinde tutan, öyle biliniz. Siz hayırlı bir gerçek için, kopamadığınız küçük-lükleri artık görünüz. O sizi, her şeyi gören gözle yarattı. O sizi, her şeyi duyan kulakla yarattı. Ve O size, her şeyi bulabilecek aklı verdi. Ya öyle hayra, ya öyle doğruya düşününüz diye. Varınız, yılmadan, korkmadan,

çekinmeden düşününüz hayrı, hayır için..."

Demek ki insandan gerçekleri aklıyla görmesi isteniyor. Kopamadığı küçüklükleri görüp onlardan kopması isteniyor. Hayırlı şeyleri düşünmemiz, insan kardeşlerimiz için hayır düşünmemiz, birbirimize daha sıkı sarılmamız bekleniyor. Bunlar yapılmıyorsa, yüz kişiden bir kişisi bile bunu yapmıyorsa, hayrımıza dolanan Dünyamızı, dengede ve düzende tutmak imkânsızlaşıyor. İşte bu kıyamet dediğimiz olayların başlangıcıdır.

İnsanlar bir çok defalar dünyaya gelip gidiyor. Her ömrün sonunda bir imtihan ve verilecek bir hesap vardır. Eksiklerini gören kişi bir dahaki hayatında bunları tamamlama sözünü vererek tekrar dünyaya gelebilir. Ama o son günde, o son Toplantı Günü'nde veya Din Günü'nde yeniden dünyaya gelmek, eksikleri tamamlamak imkânı kalmıyor. O son hesaba göre kişi ya Dünya okulunu bitiriyor, ya da çok

uzun zaman sonraki yeni Gelişme Dönemine kalıyor. İşte bu büyük cehennem azabıdır. Asırlarca eski hatalarına, kötülüklerine ve kaybettiği imkânlara yanmak, ne müthiş bir şey. Yakınları, tanıdıkları yüksek yerlere geçip, yeni üstün güçlerle donanırken, o boynu bükük, o pişman, o göz yaşlarıyla perişan. Bunu hiçbir insan kardeşimiz için dilemiyoruz. Hesapların sorulacağı o son hesap gününden de bahsediliyor:

"Her şey, hayrınıza ve şerrinize varedilen toplanacak. Her şey bölük bölük bir yerde duracak. Herkes, hayırda ve şerde olan, bir yerde, birlikte olacak o gün. Ve karanlıkla beyaz arasından kulakları yırtan, çıldırtıcı bir ses edecek sökün..."

"İş işten geçtiği zaman, en çok üzülen, şimdi aranızda hiçbir şeyi umursamayanlar olacak. Yolcu olduklarını unutmasınlar. Onlara böyle söyleyin. Her yolun bir sonu vardır."

Önceki Gelişme Döneminden yani 12.'den bu döneme kaldığımızın bildirildiği şu sözlere de bir bakalım:

"Geziniz ve dolaşınız, görünüz, önceden ne olmuş ve şimdi ne olmaktadır?.. Şimdi inanmayanlar, bilin ki o güne şimdiden kayıp içinde girenler olacaklardır."

"Sizden öncekilere de bilmeleri için verildi. Onlar bilip bulmadılar ve yok oldunuz. Yeniden başladınız. İşte, tekrar etmemek için, yalnız O'nu ve O'nun size gönderdiği gerçeği seviniz. İşte o zaman kazanacak, ikisi arasında, sizin için neler varolduğunu görecek, bilip bulacak, verip kurtaracaksınız."

KADER BİRLİĞİ

Bizden önceki Gelişme Dönemindekilere, yani on ikinci dönemdekilere de bilmeleri için birçok gerçekler verildi şüphesiz. Onlar bilip bulmadılar ve yok olduk. Yani bizler de vardık

onlar arasında ve bilip bulamadığımız, gerçekleri alıp tam uygulayamadığımız için, onlardan yeni şeyleri de bulup veremediğimiz için, hep birlikte yok olduk. O acı kaderi, o acı günleri bir daha göstermesin Yaradanımız.

Biz O'na inanıyoruz, O'nu seviyoruz. O'nun bildirdiği gerçekleri görüyor, kabul ediyor ve gönlümüze benimsetiyoruz. Dünya'da yükselmeye, daha çok arınmaya çalışıyoruz. Kimseye zarar vermiyoruz. Haklarımızı korurken bile sevgiden, doğruluktan, iyilikten ayrılmıyoruz. Tüm insan kardeşlerimizi gönlümüze alıyoruz. Onlara doğru olanı göstermek, benimsetmek için çabadayız. Onlara örnek olmaya çalışıyoruz. Tüm insanlarla ve Yüce Yaradanımızla gönlümüzde bir oluyoruz. Biliyoruz ki kaderlerimiz ortaktır.. Hep beraber kurtulacak, O'nun huzuruna beraber gideceğiz. Çünkü aynı Gelişme Dönemi'ndeki varlıkların kaderleri

ortaktır. Kurtulanların miktarı arttıkça, onların kurtulma dereceleri de artar. Çünkü hepimizi Sevgisinden Vareden bizleri birbirimizden sorumlu tutmaktadır.

Bu büyük bilgi ve bu büyük gerçek karşısında insanların yalnız kendilerini, kendi menfaatlerini düşünmeleri ne gülünçtür. Millet, din, ırk, renk ve dil ayrılıkları artık gerilerde kalmak zorundadır. İnsanlar kardeşlerdir. Hepimizin babası Âdem, annesi Havva'dır. Hepimiz Yaradanımız'ın sevgi özünden yaratılmış, O'nun kutsal eserleriyiz. İnsana saygı, Eserin Sahibi'ne saygıdır. İnsanı sevmek, O'nu sevmektir; insana hizmet, O'na hizmettir.

O'na olan borcumuzu, birbirimize iyi yaptıklarımızla ve iyi verdiklerimizle ödeyebiliriz. İnsana verilecek en kıymetli şey de "Doğru Yaşama Bilgileridir." Çünkü o bilgileri öğrenip, gönlüne benimsetip uygulayanların yalnız bu hayatı

değil, birçok hayatı birden kurtuluyor. Bizim kardeşlerimize, bu gerçekleri benimsetebilmek için, onlara kendimizin uyguladığını, sabırlı, hoşgörülü, sevgi dolu olduğumuzu ve bağışlayabildiğimizi göstermemiz gerekir.

BİZ O'NUN ESERİYİZ

Yaradanımız, insana çok değer vermektedir, çok sevmektedir. İnsana kendinden bir Ruh, bir akıl, bir de sevgi gücü vermiştir. Ruhun ve aklın da güçleri vardır. İnsan Ruh gücüyle, akıl gücüyle ve sevgi gücüyle yükseliyor, ileri gidiyor. İnsan Yaradanımız'ın kutsal eseridir. Yine bir bildiride dendiği gibi:

"Hiç şüphe yok ki, O'nun eserlerisiniz. Eser, sevgi verilen, derin duygu ve engin bilginin güzel marifetidir. Öyleyse duygu, Öyleyse bilgi, öyleyse sevgi O'dur . İşte siz şimdi, bu ölçü ile kendinizi biliniz."

Bu sözlerden eserin sevgi verilen, derin duygu ve engin bilginin güzel marifeti olduğunu anlıyoruz. Buradaki eser tarifi, sevgiyle, derin duyguyla ve engin bilgiyle meydana getirilen her değerli eser için söz konusudur. Ama Yaradanımız'ın derin duygusu, engin bilgisi ile ve sevgi vererek yarattığı eseri çok daha yüce değil mi? Öyleyse eserde duygu, bilgi ve sevgi vardır. Aynı zamanda eseri yapanda da bunlar en yoğun şekilde vardır. Öyleyse insan kendisini ve bütün insan kardeşlerini bu ölçü ile bilirse, hem kendi değerini daha iyi görür, hem tüm insanların değerini daha iyi kavrar. Elbette bu gerçeği görüp kavrayabildiğine de şükreder. Bu "eser" açıklamasından sonra, aynı gelişme dönemindeki insanların kaderlerinin ortak olduğu daha iyi anlaşılıyor.

İnsanlar birbirlerini sevdikçe, hizmet ettikçe ve yükselttikçe daha çok seviyorlar, daha çok yükseliyorlar.

TANRI İNANCI - 15

Yüce Tanrı ve Kur'an

Ahmet Kayserilioğlu, Psikolog

Son kitap Kur'an'ın asla Hz. Muhammed tarafından yazılamayacağının doğrudan O'nun katından gönderildiğinin kanıtları üzerinde geçmiş yazılarımda uzunca durmuştum. O dönemde çok rağbette olmasına, yarışmalar açılıp birinci gelen şiirler Kâbe duvarında bir yıl asılı kalmasına rağmen Hz. Muhammed'in yazdığı bir tek mısra bile olmamıştı.

YOLUMUZU ÇİZMEK BİZE KALMIŞ

Ekonominin temeli iş bölümüne dayanır. Bu nedenle herkesin ayrı bir mesleği seçmesi, ayrı alanlarda bilgi sahibi olup ustalaşması gayet doğal. Bunun gibi her birimizin ayrı zevkleri, hobileri, ayrı yaşam stilleri olması da bireylerin biricikliğinin doğal bir sonucu. Dünyaya gelmemizin en önemli nedeni olan "yaşam sanatında ustalaşmak" da sadece ve sadece bizim kendi özgün kararlarımızla gerçekleştirebileceğimiz bir şey.

Yaşamımıza anlam vermek, doğru yaşamın temel kurallarını öğrenip; bedenimizin, aklımızın ve ruhumuzun en uygun koşullar içinde gelişmesini sağlamak, tam tamına her birimizin kendi özgür iradelerimizle ve inançlarımızla gerçekleştirilebilir ancak.

Nasıl ki dünyaya yalnız gelip, ötelere yalnız gidiyorsak yaşam ustalığı edinmede de böylesine yalnızız. Elbette başkalarının deneyimlerinden, bilgilerinden, düşüncelerinden yararlanacağız ama son kararı kendimiz vermek zorundayız. İşte burada iş bölümü, eylemi ve sorumluluğu başkasına yüklemek asla söz konusu değil. Yaşama anlam vermek, doğru ve yanlış davranışlarımızın farkına varmak bütünüyle inanç dünyamıza bağlı.

Kuyruklu yıldız gibi, semâda bir görünen bir kaybolan, sadece bedenden

ibaret geçici bir yaşam içinde miyiz, yoksa çok yüce bir kudretin yaratıp ana kurallarını koyduğu ve kararlarımızda bizi özgür bıraktığı sonsuz bir ruh yaşamının bir kesitinde miyiz? İşte yaşam sanatında ustalaşmamız için sadece kendimizin vereceği en önemli, en hayati karar bu!.. Bütün davranışlarımızın ana rengini, ana doğrultusunu bu hayati kararımız belirleyecektir.

Birkaç aydan beri Yaradan inancı üzerinde durmamızın sebebi de tamamen budur. Yüce bir aklın, emsalsiz bir hünerin; hesaplı, planlı, düzenli bir eseri miyiz; yoksa maddenin tesadüfen oluşturduğu geçici bir varlık mıyız? sorusuna en doğru cevabı canlılar âlemine bakmakla bulacağımızdan.

Hatırlayacaksınız, yazılarımızda ilk ön tıp profesörlerinin sözlerine yer vermiştik. Canlıların içgüdülerinde sergiledikleri en ince matematiğin ve büyük ustalığın tesadüfen olamayacağını en yetkili uzmanlardan aktardık. Fizik bilginlerinin yaptıkları incelemenin ışığında evrenin big-bang ile oluşmasının ilk saniyesinde bile patlama hızının nasıl ince bir hesaba dayandığını görmüştük. Maddenin hayatı oluşturacak özelliklerle donatıldığının bir diğer örneği olarak karbon atomunun enerji düzeyinin ön hesaplara tam bir uygunlukta yaratılması sayesinde, yaşamın temelini oluşturan elementlerin var olabildiklerini görmüştük.

Bütün cisimler ısınınca genleştiği ve katılaştıkça büzüştüğü halde suyun tersine davranarak 0 derece ile 4 derece arasında genleşmeyip büzüşmesi ve buz haline gelirken büzüşmeyip genleşmesi sayesinde okyanusların buz deryası haline gelmemesi de bunun başka bir delili idi.

Birkaç milyar yıl önce, yaşamın temelini oluşturacak organik maddelerin okyanuslardaki ilkel çorba içinde meydana gelmesi, fotosentezle Güneş enerjisinden gıdalarımızın ve oksijenimizin sağlanması, suyun yüksek ağaçların tepesine ulaşması da maddenin, yaşamı oluşturma özelliğinde yaratıldığının kanıtlarındandı. Gerçekte bütün bunları bilmesek, bir ilk çağ insanı gözüyle bile baksak; evrenin ve canlıların yaratılışındaki büyük zekâ ve hünerin farkına varmakta zorlanmayız.

Ama bilgimiz arttıkça hayranlığımız da artıyor. Canlıların yaşamasında ve üremesinde rol sahibi olan DNA molekül yapısının çok büyük bir koruma altına alındığını biliyoruz. Ama değişikliğe uğrayabildiğini, plastik özellikte olduğunu da. Nitekim gen mühendisleri de bundan yararlanıyorlar. Bu nedenle canlılar dünyasında tür den türe geçiş, imkân sınırları içinde olmakla beraber, bunun aynı gen mühendisliğindeki gibi bilgi ve hünerle gerçekleştirilebileceğini görüyoruz. Her türdeki kendine özgü organları ve birbirinden tamamen farklı içgüdüleri nasıl tesadüfe bağlayabiliriz?

Darwinci biyologlar bile, tatlısu midyesinin (Lampsilis) üremesine yardımcı olmak için arka kısmında bir sahte balık düzeni oluşturmaya hayranlıkla bakıyorlar. Yeryüzünde hayatın oluşup gelişmesinde hem maddeyi buna göre yaratmış olan Yüce Tanrı'nın kudretini hem de Yaradan'ın kanunları içinde yer alan, Darwin kurallarını uygulayan, bilgi ve hüner sahibi manevi varlıkların etkilerini hesaba katmak en akılcı yol olacaktır. Parapsikolojik olaylarda ruhsal varlıkların maddeye fiziksel etkilerine sürekli tanık olunduğundan, onların Yaradan tarafından yeryüzündeki biyolojik gelişimin icrası ile görevlendirilmelerinde şaşılacak bir durum yoktur.

KUR'AN O'NUN ESERİ

Sadece evrene ve canlılara alıcı gözle bakıp üzerinde derinliğine düşünerek O'nun varlığına inanabiliriz. Ama hepimizi sevgisinden vareden yüce merhamet sahibi Rabbimiz bununla yetinmemiş, başlangıçtan itibaren gönderdiği gülyüzlü peygamberlerle bizlere varlığını ve doğru yaşama kurallarını sürekli hatırlatmıştır. Ayrıca zaman zaman her birimizin yaşadığı parapsikolojik olaylar; gerçekleşen rüyalar, telepati, önsezi ve medyumluk olayları da madde ötesinde bir âlemin varlığını bizlere sürekli hatırlatmaktadır.

Son kitap Kur'an'ın asla Hz. Muhammed tarafından yazılamayacağına, doğrudan O'nun katından gön-

derildiğinin kanıtları üzerinde geçmiş yazılarımda uzunca durmuştum. O dönemde çok rağbette olmasına, yarışmalar açılıp birinci gelen şiirler Kâbe duvarında bir yıl asılı kalmasına rağmen Hz. Muhammed'in yazdığı bir tek mısra bile olmamıştı. Ne var ki, 40 yaşında peygamberliğinin başlamasından sonra onun vahiyyle aldıkları o kadar büyük bir edebiyat hüneri sergiliyordu ki; baş şair Lebid kendisinin Kâbe duvarına asılı şiirini yırtıp müslüman olmakta tereddüt göstermemişti. Arapça bilmesek bile sadece Fatiha Sûresini okumakla bunun farkına varabiliriz. Sûrenin başından sonuna kadar edebiyatta "secî" diye adlandırdığımız düz yazıdaki kafiyenin (uyak) büyük bir ahenkle sergilendiğini görmemiz çok kolay. Bu nedenledir ki, hafızlar koskoca kitabı başından sonuna kolayca ezberleyebiliyorlar.

Kur'an'da bu edebi hünerin yanı sıra; gönüllerin eğitilmesi, ahlâkın geliştirilmesi, toplumsal ahenk ve işbirliğinin sağlanması için getirilen kuralların ihtisamı da göz kamaştırıcıdır. Bu nedenle Avrupa'da "karanlık" diye adlandırılan Ortaçağ; islâm dünyasında bilimde, sanatta, siyasette büyük atılımların yapıldığı aydınlık yüzyıllar olarak yaşanmıştır. O çağda asla bilinmeyen, sonraki yüzyıllarda tarihi ve arkeolojik araştırmalarla doğrulanan geçmiş yüzyıllara ait toplumsal olaylardan söz eden pek çok âyet de Kur'an'ın yüce kattan gönderilen bir kitap olduğunun sağlam kanıtlarındandır. Bunlardan şimdiki nesilleri en çok etkileyecek olan bilimsel nitelikteki, o devirdeki kim-

senin bilmesine imkân olmayan doğa kanunlarından söz eden Kur'an âyetleridir. Bunları aktararak yeniden hatırlamamızda yarar görüyorum.

1400 YIL ÖNCE BUNLARI KİM BİLEBİLİRDİ?

“O, geceyi gündüzü, Güneş'i Ay'ı yaratandır ve bütün o yıldızlar her biri kendi dairesi içinde yüzmektedir.”

(Enbiya-33)

Bütün yıldızların bir yörüngede devindikleri söyleniyor. 200 yıl önce-sine kadar plânetlerin hareketli, yıldızların sabit olduğu sanılıyordu. Uzaklıklarından öyle görmüşüz. Şimdi onların da Kur'an'ın 1400 yıl önce bildirdiği gibi hareketli olduğu anlaşılmıştır.

“Sen dağları görür, onları yerinde durur sanırsın. Hâlbuki onlar bulut gibi geçip gider.” (Neml-88)

Dünyanın sabit olmayıp döndüğü, 1400 yıl önce insanları şaşırtmadan ancak bu kadar güzel bir örnekle anlatılabilirdi. Çünkü insanların sağduyusu Dünya'yı hareketsiz; Güneşi de doğup batmasıyla bizim etrafımızda dönüyor diye bellemekte çok haklı idi. Dünya'nın dönmesi ile ilgili hiçbir sarsıntı, rüzgâr hissetmiyor, yukarıya fırlattığımız bir taş öteye değil, yine kendi elimize düşüyordu. 400 yıl önce bile Galileo “Dünya dönüyor” dediği için az daha canından oluyordu. Kur'an, sağduyu ile çatışmaya girmeden ince bir uslûpla gerçeğin altını çiziveriyor.

Ayrıca eğer peygamber, hahamlardan duyduklarıyla Kur'an'ı yazmış olsaydı; Kitabı Mukaddes'deki Yûşa peygamberin Güneş'e "Dur" dediğini ve saatlerce Güneş'in aynı yerde çakılı olarak kaldığını onlardan öğrendiğinden böyle bir âyeti yazar mıydı hiç? 400 yıl önce Galileo'yu dinsizlikle suçlayan papalık da bu Yûşa âyetini örnek göstererek Dünya'nın durduğunu, Güneş'in hareket ettiğini kutsal metinlere dayanarak rahatlıkla öne sürüyordu.

“O meyvelerin hepsinden yine kendilerinin içinde çifiler yaratmıştır. Bütün bunlarda iyi düşünecekler için elbette âyetler (doğa kanunları) vardır.”

(Rad 2-3)

Kur'an'da "çift" in karşılığı olarak "zevceyn" yani karı-koca sözcüğü geçmektedir. Bu, Hz. Muhammed'den yüzyıllar sonra bulunmuş bir gerçeği; yani çiçeklerin içindeki erkek ve dişi organları ifade etmektedir.

“Biz aşılایıcı rüzgârlar gönderdik...”

(Hicr-22)

Aşılایıcı olarak “levakih” kelimesi geçmektedir. “İlkah edici, döllendirici rüzgârlar” anlamına geliyor. Bu âyet de yeni bulunmuş bir gerçeği, yani polen tozlarının rüzgârlarla savrulurak çiçeklerde döllenmeyi sağlaması gerçeğini yüzyıllar öncesinden bizlere duyurmaktadır. Peygamberin dönemini bırakınız, ondan 600 yıl sonra yaşayan, üstelik hem tıp hem Kur'an bilgini olan Fahrettin-i Razi bile o devirde bundan

habersiz olduklarından bu âyeti yorumlayamamış, acaba rüzgârlar bulutları aşılار da yağmur mu yağar diye şüphede kalmıştır.

KUR'AN'DA ALLAH KAVRAMI

Kur'an'da O'nun varlığının kanıtları üzerinde sık sık durulur. Ayrıca doğrudan Yaradan'la ve icraatlarıyla ilgili bilgiler de verilir.

“Allah'ın rahmetinin eserlerine bakın, nasıl yeri ölümünden sonra diriltiyor. Şüphe yok ki O, ölüleri de diriltecektir. O her şeye gücü yetendir.”

(30/50)

“Tanrınız bir tek Tanrıdır. O'ndan başka Tanrı yoktur, O rahmandır, rahîmdir.” (2/163)

“Rabbin onların göğüslerinin neyi gizleyip, neyi açığa vurduğunu bilir.”

(28/69)

“Gözler O'nu görmez, O gözleri görür. O El-Latif, her şeyi haber alandır.”

(6/103)

“Allah'ı bir şeye benzetmeye kalkmayın. Çünkü Allah bilir siz ise bilmezsiniz.” (16/74)

“De ki: Allah birdir. Allah sameddir. (Her şeyin başlangıcı ve yürütücüsüdür) Kendisi doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Hiçbir şey O'nun dengi olmamıştır.” (112/1-4)

“Allah ki ondan başka Tanrı yoktur; daima diri ve yarattıklarını koruyup yönetendir. Kendisini ne bir uyuklama ne de uyku tutmaz. Göklerde ve yerde olanların hepsi onundur. O'nun izni olmadan O'nun katında kim şefaate edebilir? Önde ve arkada olanı bilir. O'nun ilminden ancak kendisinin dilediği kadarından ötesini kavrayamazlar. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri kaplamıştır.” (2/255)

**O HER ŞEYLE BİR YERDE,
O HER ŞEYLE GÖNÜLLERDEDİR.**

Bizim Celselerimiz’de Yaradan'ın hem her birimizde hem her yerde hem zamanda hem zamanın öncesinde hem sonrasında var olduğu, ancak bunlarla sınırlandırılmayacağı, tüm yarattıklarının dışında da bizatihi mevcut olduğu, yani içkin ve aşkınlığı şöyle anlatılır:

“O vardır... O birdir... O bütündür... O tamdır... O anlama sığmaz, anlam O’nda vardır... O gerektir... O gerçektir... O varedilmeden vareden, O almadan veren, O her şeyi bilen Tek’tir...”

O gördüğünüz her yerde, O göremediğiniz bir yerde, O gökte, O yerde, O en küçükten küçüğe... O en büyükten büyüğe... O sınırdaki, O sınırın dışında, sınır O’nun içinde, O, yeri belli olanıdır...

O aldığınız her nefeste, O çıkardığınız en küçük seste, O sizde, O Bizde vardır. Biz böylece O’ndayız. O erişilmez bir yerdedir şüphesiz...

O gördüğünüz Yedi Renkte... O görmediğiniz Yedi Renkte... O bilmediğiniz bir yerde, O hayırda, O şerde, O dilekte, O yürektedir... O’nun katı yücedir... O abes iş yapmaz... O bilir, O vareder, O verir...

O, zamandan önce vardı, O, zamandan sonra olacak... O, zamandır. Zaman O’ndadır... O, bilinmeyen, bir gün, birlikte varacağınız yerdedir... O her şeyin tümünde, O her şeyin en azında, O her şeyin en çoğunda, O her şeyle bir yerde, O her şeyle gönüllerdedir...”

HZ.MUHAMMED'İN HADİSİ, FRANSA'DAKİ RUH CELSESİNDE ONAYLANIYOR

Sadece kutsal kitaplarda değil, peygamberlerin yaşantısı ve sözlerinde de maneviyatı ve inancımızı pekiştirecek neler var, işte onlardan bir tanesi. Peygamberin intihar edenlerin âkıbeti ile ilgili hadisleri şöyle:

“Kim ki keskin bir âletle kendini öldürürse, bu kimse cehennemde de o âletle azapta olur.”

“Kendini boğan kimse, cehennemde kendini boğar; kendini vuran da cehennemde kendini vurur.” (Sahihi Buhari Muhtasarı Cilt:4 Hadis No: 667/669)

“Her kim bir dağdan kendini aşağı atıp öldürürse, bu intihar eden kimse cehennem ateşinde ebedi ve daimi surette kendisini yüksekten aşağı bırakır olacaktır.” (Sahihi Müslim Mehmet Sofuoğlu çevirisi Cilt 1- No:175-109)

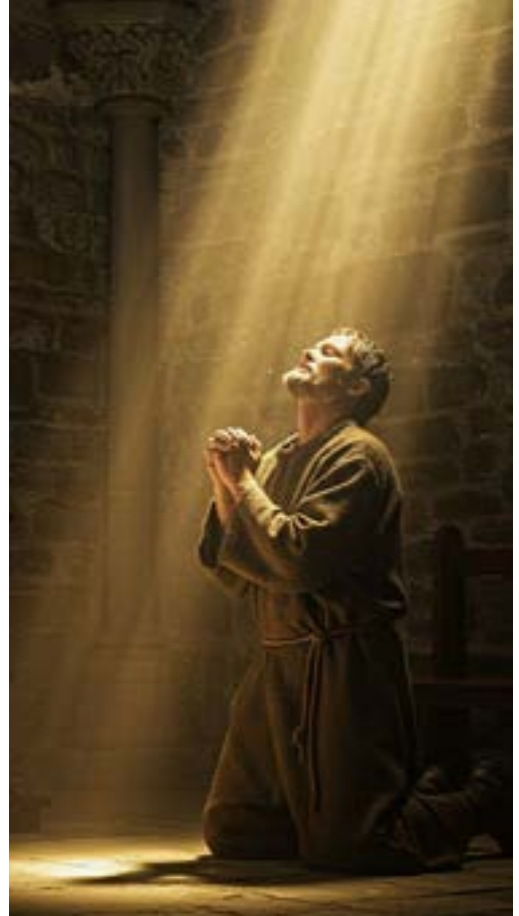
Çok az dile getirildiği için İslâm ülkelerinde bile az bilinen bu hadislerden 19. yüzyılın Fransa'sında, bir medyum aracılığıyla ruhsal görüşmeler yapan kişilerin hiçbir bilgisinin olmadığı apaçık. 1858 yılı 7 Nisan'da Paris'te bir umumi banyoya girip küveti doldurup ustura ile boğazını keserek intihar eden kişinin ruhu, altı gün sonra Paris Spiritizma Derneğinde trans uykusunda olan medyumun rehber varlığı tarafından celseye davet

edildi. Celsenin yöneticisi Klasik Spiritüalizmanın kurucusu olan Allan Kardec, gelen ruha şimdi nerede olduğunu sordu:

Cevap: “Bilmiyorum. Siz söyleyiniz ben neredeyim? Ben yaşıyor muyum? Söyleyiniz, tabutun içinde boğuluyorum.”

Soru: “İntiharınızın sebebi nedir?”

Cevap: “Ben öldüm mü? Hayır, hâlâ bedenimdeyim. Merhametli bir el çıksa da bu işi bitirse!..”

Dostluk Daha Güzel

Güngör Özyiğit, Psikolog

Şuna inanıyoruz ki insan, insan olma yolunda. İnsanın içindeki iyilik, er geç kötülüğü alt edecek. Daha bir süre savaşlar sürüp gidebilir belki. Ama bunu çekilen son sancılar olarak kabul etmek gerekir. Tâ ki barış adlı çocuk doğabilsin.

Insanlık binlerce yıl süren bilinen tarihi içinde ancak 293 yıl barış içinde, daha doğrusu birbirini boğazlamadan yaşayabilmiş. Bu sözde barış da çok kere, biraz dinlenmek, kendini toparlamak ve de yeni bir savaşa hazırlanmak için bir fırsat sayılmış. Böylece insanlık tarihi savaş denen saçma bir eylemin egemenliğinde geçmiş ve bugüne ulaşmış. Bugün yine insanın insan tarafından akıtılan kanı var yeryüzünde. Yine yer yer en acımasız işkenceler sürüp gidiyor. Ve insanın insana hıncı bir türlü bitmek bilmiyor. Şurası ne tuhaf ki, birbirlerini hiç tanımayan, birbirlerine karşı hiçbir kişisel düşmanlığı olmayan ve birbirleriyle ilk kez savaş meydanlarında karşı karşıya gelen insanlar birbirlerini öldürmek zorunda bırakılıyorlar. Ne komik ve ne acı! Aslında insanların çoğunluğu, yani uluslar, birbirlerine düşman değiller. Hem neden olsunlar ki? Ancak türlü tutkunun tutsağı yöneticiler, çirkin politikacılar ve de savaştan çıkarı olan gönlü karalar, yalnız karanlıkta uçabilen yarasalar, işte bunlar yasak etmiş barış güneşini insanlara ve ağu katmış yaşamın bin bir çiçekten oluşan balına.

KARDEŞ KAVGASI

Ünlü yazar Kazancakis “Kardeş Kavgası” adlı yapıtında, Yunanistan’daki iç savaşı, sağ sol çatışmasını yani kardeş kavgasını anlatır. Olayları gözlemede olduğu kadar, insan gerçeğini tanıyıp tanıtmada büyük bir ustalığa erişen

yazar, kitabın bir yerinde savaşın saçmalığını ve barışın, dostluğun gücünü ne güzel gösterir.

Vassos adında bir asker dağa çıkıp, kurulu düzene başkaldıran gençlerden birini yakalar, kasaturasını sırtına daldırır ve yere serer. Sonra kayışıyla düşmanın elini bağlar. Boğuşma bitmiş, asker düşmanını tutsak etmiştir. Ancak öfkesi yatışmamıştır daha. Tutsağına küfürler savurur, dipçeği ile vurur ve yüzüne tükürür. Tutsak yaralı, sırtı kan içinde yorgun ve kan kaybettiği için bitkindir. Asker de yorgundur. Sabahdan beri savaşmış, ölmek ve öldürmek için nice heyecanlar çekmiştir. Kışlaya da hayli yol vardır. Asker tutsağına “Biraz dinlenmek istiyorum. Otur şuraya, kıpırdamaya kalkma. Yoksa yerim seni” der. Otururlar birlikte. Karınları acıkır ikisinin de. Vassos çantasından bir ekmek çıkarır, yemeye başlar. Sonra matarasını götürüp ağzına, su içer kana kana. Tutsak daha fazla dayanamaz ve “Ne olur, bana da bir yudum su ver, yanıyorum” diye yalvarır. Asker gülmeye ve söylenmeye başlar “Alçak! Yunanistan’ı sattığın yetmiyormuş gibi bir de su istiyorsun ha? Geber!” Tutsak acıklı bir sesle “Senin anan, kardeşlerin yok mu? İnsan değil misin sen?” der. “Yeter be!” diye bağırır asker: “Ben erkeğim ama sen köpeğin tekisin.” Yerden bir taş alıp fırlatır. “Al sana kemik işte, yala dur.” Sonra bir oyun bulur kendine: “Havla pis Bolşevik, köpeksin madem havla ki sana bir yudum su vereyim.”

Tutsak sesini çıkarmaz. Vassos ısrar eder: “Hadi havla, hav hav de... Matarayı istiyorsan havla hadi. “Utaniyorum” diye mırıldanır tutsak. “Geber öyleyse, anan hayatta mı?” Gencin gözleri dalar, köyünü, anasını düşünür. Gözlerinden yaşlar boşanır. Ve acıklı, dayak yiyen bir köpek gibi birden başlar havlamaya. Hav hav sesi dağda yankılar yapar. Diğer köpekler bu sese cevap verirler. Askerin gülmesi acılaşır, bir burukluk çöker içine. Daha fazla dinleyemez bu sesi. “Kes sesini” diye haykırır. “Kes sesini yoksa geber-tirim seni.” Matarayı tutsağın ağzına dayayarak: “İç şunu” der. Tutsak bir yudum içer, bir yandan hıçkırır. Asker, insan olduğunu, bir yüreği bulunduğunu hatırlayarak yumuşak bir sesle sorar: “Onuruna mı dokundu?” “Anamın benden başka çocuğu yok” diye karşılık verir tutsak. Vassos tutsağın yüzüne bakar ve içi sızlar: “Kimsin sen, ellerin nasır içinde. Ne iş yapardın?” diye sorar. “İşçiydim” diye cevap verir beriki. “Çalışıyordum fakat açtım. Yaşlı bir anam vardı, o da açtı. Bir gün fabrikada hak ve adalet isteği ile ortaya çıktım. Tekme tokat dışarı attılar beni. Ben de yumruklarımı sıkıp dağa çıktım.” Asker sorar yine: “Adaleti buldun mu bari dağda kuş beyinli?” Beriki cevaplar: “Hayır dostum, bulmadım daha, ama umudu buldum hiç olmazsa. Adaletin belki bir gün gerçekleşeceği umudunu.” Ve devam eder: “Adalet tek başına gerçekleşmez. Adaletin bacakları yoktur. Onu biz sırtlayacağız ve getireceğiz.”

Vassos başını eğer ve düşünmeye koyulur. Evde kalan, evlendirilmeyi bekleyen dört kız kardeşini hatırlar. Onlara çeyiz düzebilme için dülgelik yaptığı günleri düşünür. Çalış çabala yine de bir şey kalmıyordu elinde. Beş kuruşu yoktu bir kenarda. Tutsağına bakar. Şimdi yaşlı anası da köyde oğlunun dönüşünü bekler diye geçirir aklından. Oysa biraz önce az kalsın öldürecekti onu. Niye öldürecekti sanki. Ondan ne farkı vardı kendisinin. Bir tuhaflık vardı bu işte ama ne olduğunu anlayamaz. Ancak ne de olsa insandır o da. Yüreğinde sevgi, merhamet gibi duygular çiçeklenir. Tutsağının üzerine eğilir. Ellerini çözer ve: “Hadi cehennem ol git, artık defol” der. Tutsak şaşkınlıkla sorar: “Özgür müyüm yani?” Vassos bağırır: “Defol diyorum sana işte. Defol!” Gencin yüzü aydınlanır ve elini uzatır. Vassos eline okşar gibi vurarak: “Defol dedik ya!” diye kükrer. Tüfeğini de geri verir. Genç dağa doğru tırmanmaya başlar. Sırtı kan içindedir. “Dur!” diye bağırır Vassos yeniden. Koşar yanına gelir. Çantasından sargı bezi çıkarır ve gencin yarasını sarar. Sonra da ağa-beyce bir sesle: “Toz ol!” der. “Ama çabuk! Şeytan beni dürtmeden toz ol!” Özgürlüğün verdiği hafiflikle dağa tırmanır ve tam kaybolacağı yerde başını geriye çevirir ve son bir defa bir el sallar dostuna. Çünkü ikisi düşman değildir artık. Birbirlerini tanımışlar, insanlıklarının bilincine varmışlar ve dolayısıyla dost olmuşlardır.

DOSTLUĞUN GÜZEL YÜZÜ

İkinci Dünya Savaşı'nda geçmiş ilginç bir olay vardır. Savaşın sonuna doğru, Almanya teslim oldu olacak. Bir kasabada sokak çarpışmaları yapılmakta. Elde tüfek, belde fişek bir Amerikalı o siperden bu sipere kan barut kokusu içinde koştururken, birden kasabayı tanır gibi olur. Gerçekten burası savaş-tan önce “Ziraatçılık Eğitimi” aldığı kasabadır. İşte karşıda postane, kah-veler, sokak lambaları, hepsi geçmiş-teki anılardan bir şeyler taşımakta. Kasabayı evi gibi yakın bulur kendine. Ve kasabadakileri de ailesi gibi... Gençliğinin en güzel günleri burada, bu insanlar arasında geçmiştir.

Derken bir karartı görür az ilerde. Bir Alman askeridir bu. Hemen silâhına sarılır. Dipçiği kendiliğinden bir alışkanlıkla omuzuna dayar. Bir gözünü kapar. Nişanını alır. Tek bir iş kalır. Tetiğe basmak. Ama basamaz tetiğe. Biraz önceki duygular, tatlı anılar yüreğinden düşmanlık duygularını silip süpürmüştür. Tanıdık bir kasaba, geçmişte barış içinde yaşadığı güzel günler, omuz omuza beraber yaşadığı insanlar ve bir sürü iyi duygularla dolar yüreği. Gayri o kimseyi öldüremez ki! Dostça bir ilişki kurmak için seslenir karaltıya. Alman askeri bir kedi çevikliği ile kendini atar bir yıkık duvardan ve siper alır. Birbirini tanımayan bir Amerikan ve bir Alman karşı karşıyadır şimdi. Ama savaşın kuralı gereği birinden biri ölecektir,

birbirlerini tanısalar da tanımasalar da. Amerikalı duvarın arkasından onun dili ile anılarını anlatmaya başlar ve sohbet iyice koyulaşır. Ne zaman ki Amerikalı pansiyoncu bayan Gauss'un yanında kaldığını söyler, Alman duvarın arkasından çıkıp, Amerikalının yanına gelir ve “Bayan Gauss benim teyzemdi. Geçen yıl öldü. Ne kadar üzıldüm bilemezsin” der. Ve sohbet bir anıdan diğerine atlayarak devam eder.

Birden tüfeklerini unuttuklarını fark ederler ve tüfeklerine sarılacak yerde, daha güzel bir şeye, birbirlerine sarılırlar. Artık savaş söz konusu değildir onlar için. Ve tabii düşmanlık da.

Fiziğin Geleceği ve Herşeyin Teorisi

Nihâl Gürsoy

“Eğer ne yaptığımızı biliyor olsaydık,
buna araştırma denmezdi değil mi?”

Albert Einstein

Fiziğin geleceği konusu, daha önce fizikle ilgili olan konu ve kuramlardan farklıdır. Daha önce nesnel

bir biçimde ortaya konulan fizikle ilgili araştırma ve çalışmalardan farklı olarak, fiziğin geleceği konusu büyük oranda felsefi bir konudur. Her şeyin teorisi de, bilim felsefesinin üzerinde farklı görüşler ortaya sunduğu bir tartışma zemini. Bu yazı genel olarak iki sorun üzerinde duracaktır. "Evrendeki bütün fiziksel olaylar, sınırlı sayıdaki ve değişmez bir kanunlar dizisinden çıkarılabilir mi?" ve "İnsanoğlu bu kanunlar dizisini ortaya koyabilecek kapasitede midir?"

Bu konuya öncelikle "Her şeyin Teorisi" kavramını açıklayarak başlamak gerekmektedir. "Her şeyin Teorisi" adının da tam olarak belirttiği gibi fizik biliminin açıklayabileceği ve bulabileceği her fizik formülünün ve açıklamasının içinde olması sebebiyle, her şeyin tümünden gelim yöntemi ile ortaya konulabildiği (teoremden matematiksel ya da mantıksal olarak çıkarım yapılabilirdiği) teoridir.

Bu teori fizik biliminin sonu anlamına gelebilir. Evrenin nasıl çalıştığını anlamamız demek zaten fizik biliminin misyonunun bir kısmını, insanların merakını tatmin etmeyi tamamladığı anlamına gelir. Yine de fizik biliminin ikinci misyonu olan, insanların rahat etmesini sağlayacak, ihtiyaçlarını giderecek âletler yapmak pek de sona

erebilecek bir çalışma gibi durmamaktadır. Bu konuda yorum yapmak zordur, çünkü bu âletlerin yapımı fizik kanunlarına dayansa da yapılırken insan yaratıcılığına ve hayal gücüne ihtiyaç vardır. İnsanoğlunun hayal gücü ve yaratıcılığının sınırları ise başka bir tartışmanın konusudur.

Peki, insanoğlu evrenin nasıl çalıştığını anlayabilir mi? Evrendeki her olayın hangi fizik kanunlarına bağlı olduğu anlaşılabilir mi? Fizik biliminin, bazı deneysel olarak denenmesi mümkün olmayan ilkeleri vardır. Bunlardan bir tanesi evrenin her yerinde, her zaman geçerli ve değişmeyen yasaların olduğudur. Yani Samanyolu Galaksisinde kütle çekimini sağlayan yasa ile Andromeda Galaksi'sindeki yasa aynıdır. Dolayısıyla Samanyolu'nda kütle çekimini çözersek, Andromeda da çözülebilir. Aynı zamanda bundan milyarlarca yıl önce fizik yasaları nasıldırlarsa, bugün de öyledirler. Yine de fizik bilimi, özellikle zaman içinde fizik kanunlarının değişebileceği fikrine çok soğuk bakmamaktadır. Bu şu anlama da gelir: Eğer biz bilimde yapılan her ilerleme ya da devrimde bilimsel bilgimizi büyütüyorsak, eninde sonunda bilimsel bilgimiz evrenin tamamını kapsayacak hâle gelecektir. Eğer yapılan her bilimsel devrimde, bilimsel zihniyetimizi sadece değiştiriyorsak ve bu değişimler, sonu gelmeyen bir değişimler dizisi ise fizik bilimi hiçbir zaman evreni tamamen

açıklayamayacaktır. Yani Batlamyus astronomik modelinden Kepler'e geçişimiz ya da Newton mekaniğinden, kuantum mekaniğine geçiş sadece bir bakış açısı değişimidir.

Bu noktada ortaya bambaşka bir sorun çıkar ki bu sorunun çözümü, bu problemin temelinde yer almaktadır. Evrendeki kanun sayısı sonsuz mudur? Yani evrende her zaman açıklayıp, matematiksel olarak formüle etmemiz gereken yeni fenomenler bulunacak mıdır? Her zaman bilim adamlarının araştırabileceği yeni şeyleri evren bize üretebilecek ya da üretmiş midir?

Bu konuda matematikçi David Hilbert'in (1862-1943) ortaya koyduğu bir soru, fiziğin durumu ile paralellik göstermektedir. Matematik metot olarak kabaca bazı aksiyomlar (ön tanım, şart, koşul) belirleyip onlardan teoremler üretmek üzerine kuruludur. Hilbert'in sorusu, "Bütün matematiksel teoremleri ortaya koyabilecek bir aksiyomlar dizisi kurulabilir mi?"dir. Kurt Gödel'in (1906-1978) ortaya koyduğu eksiklik teoremi her zaman yeni bir aksiyoma dayanan bir teoremin ortaya koyulabileceğinin mantıksal çıkarımıdır. Yani matematik bilimi hiçbir zaman bitmeyecektir. Her zaman kurgulanabilecek yeni aksiyomlar olacaktır. Peki, bu durum fiziğe uygulanabilir mi?

Stephen Hawking (1942-2018) çok uzun bir süre boyunca evrendeki her

şeyi açıklayabilen bir, "Her şeyin Teorisi"nin üretilebileceğine inanmıştır. Ancak 2002 yılında yaptığı bir derste, Gödel teoremini baştan incelemesinin sonucu olarak artık bunun mümkün olmadığına inandığını belirtmiştir. Yine de eğer bu dersteki konuşmanın çıktısına bakılırsa, Hawking'in bu konuşmada vardığı sonucun uzun süren denemeler süresince tekrar tekrar başarısızlığa uğramasından kaynaklandığı anlaşılabilir.

Fiziğe uygulanabilirliğine geri gelirse, öncelikle fiziğin dilinin matematik olduğuna dikkat edilmesi gerekir. Her fiziksel teorem aslında birer matematiksel gösterimdir. Dolayısıyla fiziğin, matematiğin kanunlarından etkilenmesi fikri çok da tuhaf gözükmemektedir. Gödel teoreminin fiziğe uygulanması matematiksel teoremlerin, fiziksel fenomenlere eşdeğer kılınması anlamına gelmektedir. Bu konu biraz sıkıntılı gözükmektedir, matematiksel teoremler tamamen akıldan kaynaklanan kurgusal sonuçlardır, fiziksel fenomenler ise insandan bağımsız maddeden kaynaklı olaylardır. Dolayısıyla evrende var olan bir akıl, sürekli yeni fenomenler tasarlamıyorsa, Gödel teoremi fiziği etkilemiyor olabilir.

Her zaman araştırarak yeni bilgiler çıkacak mı sorusuna geçmiş tecrübelerden yararlanarak cevap bulunmaya çalışıldığında atom örneği verilebilir. İlk tanımlanan atom, tamamen bölünmezdi. Sonra çekirdek fikri ortaya

atıldı, şimdi ise proton ve nötronların kuarklar tarafından oluşturulduğu biliniyor. Şu ana kadar hep, maddede yeni bir temel parçacığa ulaşabildik. Bundan sonrasında yeni bir temel parçacığa ulaşmak olasılık dahilinde görünüyor olsa da daha küçük bir parçayı bulmak mümkün olmayabilir de. Thomas Kuhn'un (1922-1996) savunduğu görüş ise iyice radikal bir şekilde tüm bilimin sürekli bakış açısını değiştirmekten başka bir şey yapmadığını savunur. Bilim hiçbir zaman evreni tanımlamayı başaramayacaktır. Sadece evren tanımını değiştirecektir.

Yapılabilirse, her şeyin teorisinde ne gibi özellikler olması gerekir? Bu özellikleri kesin olarak belirlemek mümkün olmasa da iki özelliğin olmasını beklemek sağlıklı olacaktır. Bunların ilki Görelilik Kuramı ve Kuantum Mekaniğinin birleştirilmesidir.

Bu kuramların, bu kadar uyumsuz gözükmesinin işaret ettiği bir ihtimal vardır. Bu ihtimal bizim aslında evreni algılayış biçimimizi değiştirmemiz gerektiğidir. Çünkü şu an iki farklı görüşümüz de evrenin tamamını açıklamaya yetmiyor. Yani yeni bir bakış açısına ihtiyacımız olabilir. Değinilmesi gereken bir başka ihtimal de, görelilik ve kuantum mekaniğinin birleştirilmesinin henüz bulunmamış bir matematiksel yönteme ihtiyaç duyduğudur. Şu anda sahip olduğumuz verilerin ortaya konulması belki mümkündür ama fiziğin dili olan

matematik, bu verileri tanımlayıp anlamlandıracak kadar gelişmemiş olabilir.

Bu yazıda üzerinde konuşulacak bir başka ihtimal ise aslında evrenin sınırlı sayıda yasasının olduğu ama insanoğlunun kapasitesinin bunu çözecek kadar geniş olmadığıdır. Belki de insanoğlu tarih boyunca varolan hakikati arayacak ama buna ulaşamayacaktır. Hiçbir zaman insanoğlunun yaratacağı yasalar evreni betimleyebilecek kadar kaliteli olmayacaktır çünkü hakikat insanın algılayabildiğinden daha fazlasıdır.

*** Görelilik Kuramı:** Teoriye göre, bütün varlıklar ve varlığın fiziksel olayları görelidir. Zaman, mekân, hareket birbirinden bağımsız değildirler. Aksine bunların hepsi birbirine bağlı görelî olaylardır.

*** Kuantum Mekaniği:** Kuantum Mekaniği veya kuantum fiziği, atomaltı parçacıkları inceleyen bir fizik dalıdır. Kuantum mekaniği, moleküllerin atomların ve bunları meydana getiren elektron, proton, nötron, kuark, gluon gibi parçacıkların özelliklerini açıklamaya çalışır. Modern fiziğin teorik temelidir.

KAYNAKÇA:

Stephen Hawking:

“Her Şeyin Teorisi”

Cem Güney Torun: “Bilim Tarihi

Işığında Görelilik Teorileri, Kuantum Mekaniği ve Her Şeyin Teorisi”

Hayatta ne verirsek, aslında onu alırız. Düşüncelerimiz, hislerimiz ve davranışlarımız bir enerji yayar; bu enerji de

evrenin yankılayan duvarlarına çarparak bize geri döner. Pozitif düşündüğümüzde, içimizdeki huzur dış dünyaya yansır ve bizi benzer frekansa olaylarla, insanlarla buluşturur. Aynı şekilde, sürekli şikâyet ettiğimizde veya öfkeyle hareket ettiğimizde, çevremizde de bu enerjiyi çoğaltır ve sonunda kendimizi negatif bir döngünün içinde buluruz.

Bu yüzden, attığımız her adımda, söylediğimiz her sözde bilinçli olmak önemlidir. Çünkü yaydığımız enerji, bir bumerang gibi dolaşır tekrar bize gelir. Başkalarına umut, sevgi ve anlayışla yaklaştığımızda, biz de hayatın içinde daha çok destek, şefkat ve güzellikle karşılaşırız. Enerjimizi nasıl yönettiğimiz, aslında kaderimizi nasıl şekillendirdiğimizdir.

İnsan, tıpkı bir müzik aleti gibi, kendi enerjisini ve titreşimini şekillendiren bir varlıktır. Nasıl ki bir enstrüman doğru akort edilirse en

E V R

Yaydığımız Aynen Ge

Erol Yurderi

“İnsan kendi kendinin kullandığı bir müzik aletidir.
Bizim Ce

R E N z Titreşimi eri Yansıtır

dir; çıkardığı güzel titreşim kadar karşılığını alır.”
selerimiz

güzel melodileri çıkarır, insan da düşünceleri, duyguları ve davranışlarıyla kendi iç dünyasını uyumlu hale getirdiğinde çevresine pozitif etkiler yayar. Sevgi, nezaket ve iyi niyetle hareket eden bir insan, tıpkı uyum içinde çalan bir enstrüman gibi, çevresinden de benzer güzellikte tepkiler alır. Kendi ruhunu iyi besleyen ve içsel dengesini bulan bir kişi, hayatında daha fazla huzur, mutluluk ve sevgi deneyimler.

Öte yandan, eğer bir müzik âleti bozuksa veya yanlış çalınıyorsa, ortaya çıkan ses rahatsız edici olur. İnsan da öfke, kıskançlık, korku gibi olumsuz duygular içinde yaşadığında, çevresine kaotik ve uyumsuz titreşimler yayar ve bunun karşılığında benzer şekilde olumsuz deneyimlerle karşılaşır. Bu yüzden, kendi iç dünyamızı bir müzik âleti gibi düşünmeli ve onu en güzel melodileri çıkaracak şekilde uyum içinde tutmalıyız. Çünkü evren, insanın yaydığı titreşimi aynen geri yansıtır. Bu yüzden hangi enerjiyi yaydığımıza dikkat etmek, hem kendi iç dünyamız hem de çevremiz için büyük bir fark yaratır.

Japonya ve Güney Kore

Seyhun Güleçyüz

Nihayet Japonya'dayım, Tokyo'dayım. Dünyanın en temiz ve en kalabalık şehrindeyim. Tertemiz, insanı dirilten ılık havayı içime çekip gezime başladım.

S eneler önce aynı semtte oturduğumuz bir Japon vardı. Uçar gibi yürüyen, göz göze gelince çok zarif bir şekilde gülerek selâmlaşan bu hanıma hayrandım. Japon olduğunu öğrendikten sonra bu ülke hakkında araştırmaya başladım. Çok ilgimi çekti Japonya ve onların yaşam tarzları. İçimden “Ben oraya gitmeliyim” derdim. Araya hayat galesi ve su gibi akan seneler girdi, derken bu sene galiba zamanı gelmiş ki, kendimi Japonya’ya giden bir uçakta, yine Japonya hayallerimin içinde buldum. Hissettiğim duygum ise kavuşma sevinciydi. Heyecandan, on bir saat süren yolculuğum bir türlü bitmedi.

Nihayet Japonya’dayım, Tokyo’dayım. Dünyanın en temiz ve en kalabalık şehrindeyim. Tertemiz, insanı diriltiren ılık havayı içime çekip gezime başladım. Size gördüklerimi, gezdiğim yerleri anlatacağım. Bu çok farklı insanların yaşamlarını, kurdukları düzenlerini, göreneklerini anlatayım istiyorum. Çünkü dünyada çok ülke gördüm ve çok farklı inanç sistemlerinin etkilediği düzenleri gözlemledim. Burası hiçbirine benzemiyor. O nedenle yazıma önce Japonya’nın tarihinden kısaca bahsederek başlamak istiyorum.

Japonya topraklarında ilk insan izleri M.Ö.30,000 yıllara kadar uzanıyormuş. Japonların ataları Kuzey Asya’dan gelenlermiş. Japonya’nın M.Ö.

8000’den başlayarak M.Ö. 3 yüzyıllarına kadar ki dönemi Jomon kültürü dönemi olmuş. Yerli halkı genel olarak avcılık, balıkçılık, toplayıcılık yapmış. Sonraki dönemleri farklı kültür dönemlerini kapsamaktadır. Japonya dört büyük adadan oluşmuştur. Ayrıca 6352 tane takım ada vardır.

Japonya’nın ilk kurucusu yarı mitolojik karakter olan Jimnu Tenno’dur. Bu kahramanın, M.Ö. 11 Şubat 660 tarihinde Japonya’yı kurduğuna inanıldığından bu tarih, milli kuruluş tarihleri olmuştur. Geleneksel inançları Şintoizm’dir. Şintoizm daha ziyade ataların ruhlarıyla ilişkilendirilen tabiat üstü varlıklara veya güçlere, belirli ritüellerle birlikte inanmadır. Aslında bir türlü Animizm’dir. Şamanik uygulamaları içerir. Japonya M.S. 6. yüzyıldan itibaren Kore ve Çin’den gelen Budizm’in de etkisinde kalmıştır. M.S. ki yüzyılda Nara şehri başkent olmuş ve Japon kültürünün temelleri zorluklarla orada atılmıştır. Daha sonra 8. yüzyılda Kyoto şehri başkent yapılmıştır. Çok depremler yaşayan Japonya her seferinde aslına uygun olarak şehirlerini yeniden inşa etmiştir. Nara ve Kyoto şehri, 2. yüzyılda sonuna kadar sanat, edebiyat ve yüksek kültürün öne çıktığı bir dönem yaşamıştır. Şimdilerde ziyaret edilen mabet, tapınak o dönemin ince mimarisini ve sanatını sergiler.

Derebeylik dönemi 15. yüzyılda kendini gösterdiğinde, onları koruyan bir

askeri sınıf da oluşmuştur. Bu askeri savaştı sınıfa Samuray denmiştir. Bu savaştı askerler aslında asırlardır Japonya'da var olsa da artık isimleriyle kabul görmüşler ve efendilerine hizmet etmişlerdir. Ne yazık ki böylece Japonya giderek derebeyliklere bölünmüş, güçsüzleşmiş. Samuraylık felsefesi aslında; sadakat, saygı, onur, doğruluk, cesaret ve tutarlılık olsa da giderek bozulmuş, bu arada 1185 yılından beri İmparatorluğun kendi askerleri de varmış. Şogun denilen üst düzey askerler. Filmlerde çok izlediğimiz bu ordu grupları Japonların asırlardır var olan savaş severliğinin neticesiyken ve Japonya'yı giderek bölüp içsel olarak güçsüzleştirirken, Japonya'nın bizim Atatürk'ümüz dediği Meiji büyük bir çözüm yaparak 1868'de derebeyliği Samuray ve Şogunluğu da dağıtarak devletini önemli devletler arasına yükseletmiştir. Ama bir yandan da savalar devam etmiş ve güçlenen Japonya, Çin'i ve Rusya'yı yenip ABD'ye savaş açmış. Ama 5 Ağustos 1947'de Hiroşima ve 8 Ağustos'ta Nagazaki'ye atılan Amerika'nın atom bombasıyla yenilgiyi kabul etmiştir. Böylece anayasal bir monarşiyile ve parlamenter sistemle ülkesini yeniden idare eder hale gelmiştir. Tarih 1956'dır. Artık Japonya büyük bir disiplin ve kurallarla yeniden ülkesini ayağa kaldırıp dünyanın 3. büyük devleti olmuştur. Birleşmiş Milletler, OEC üyesi olarak ve ABD ile ayrıca bir barış anlatması yapmıştır. Böylece güvenliği ABD taahhüdü altındadır, buna karşı ordu

oluşturması fiilen yasaktır. Böyle olunca Japonya ekonomik ve teknolojide büyümeye güç verdi. Kendini hiç sevmeyen Çin ve Kuzey Kore'ye karşı silâhsız ve ABD korumasındadır. Mevcut ordusu Birleşmiş Milletler ve ABD nezdinde hareket edecek şekilde sınırlandırılmıştır. Çok fazla nüfusu olmasına rağmen ülkenin üçte ikisi ormanlık alandır. Ekime elverişli arazi ülkenin %15 kadardır. En çok pirinç ekilir. Pirinçleri tombul ve çok lezzetli, ekmek yerine sabah bile pirinç ve pirinç unundan yapılmış ince makarna yiyorlar. Türkleri seviyorlar. 2003 yılını Japonya Türk yılı ilan etmişti.

Japonların temel karakter özellikleri şöyle: Kurallara çok bağlılar, disiplinli, çok çalışkan, gerektiğinde çok kibar olmakla birlikte, şartlara göre sertleşebiliyorlar. Sıkı kurallar onların güçlü bir ülke olmasını sağlamış olmasına rağmen, yaşadıkları baskıdan dolayı Stockholm'den sonra Dünya'nın en çok intihar eden ülkesi olmuşlardır. Aslında intihara atalarından getirdikleri alışkanlık veya gelenekten dolayı zaten yatkınlar. Fuji yanardağı bölgesinde Mori adında bir intihar ormanları var, gidip orada intihar edenler de oluyormuş.

Otobüste bir rehberimiz vardı, 8 senedir burada yaşıyor ve Japon halkı hakkında epey bilgi verdi. Japon vatan-daşı olmuş bir Türk. Ondan genel olarak Japonya ve Japon halkı hakkında epey bilgi aldık, ben de onun

tecrübesinden sentezlediğim bu bilgileri burada sizlerle paylaşacağım. Japonların yaşayışları, davranışları, benim şimdiye kadar gördüğüm hiçbir ülkenin yaşamına benzemiyor.

Japonlar oldukça nazik, güler yüzlü, hizmet etmekten, yardım etmekten memnun oluyorlar. Mimikleri ve seslerinin tonları hiç değişmiyor. Konuşurken son heceyi çok uzatıyorlar, gözünüzün içine bakmıyor, yetişkinler başlarını hafif eğiyorlar. Son heceyi hem uzatıyor hem de sonunu ya (o) harfiyle ya da (u) harfiyle seslerini yükselterek bitiriyorlar. Hayret ettim her seferinde... Tabii İngilizceyi de böyle konuşuyorlar anlamak çok zor ve anlaşma imkânsıza yakın oluyordu. Üst düzey uluslararası konuşmalar-daki Japonların böyle olamayacağını biliyoruz.

Japonya'da bir çocuk okula yazılırken sözlü mülakata giriyor ve sonra çocuğun anne ve babasını da sözlü mülakata alıyorlar, sonuç ailecek değerlendiriliyor. Toplum olarak ataerkiller. Çok güzel ciltleri ve saçları var ve her yer, her şey çok temiz. Ayakkabınızın altı bile kirlenmiyor. Köpeklerin sokakta kirletme ihtimaline karşı gezmesi yasakmış. Ben iki kere küçük köpek gördüm sokakta ama parklarda varlar. Dinlerinde atalar kültürü hâlâ devam ediyor. Evlerinde atalarına dua ettikleri bir köşeleri var. Yaşlılara saygılılar. Din adamları rahiplerin, gelirleri çok az olduğu için

onların yemeklerini ve erzaklarını yerel halk temin ediyormuş. Rehberimizin eşi Japon olduğu için aile ile ilgili geleneklerini de ilk ağızdan dinledim. Japonlarda evlilik çocuk olana kadar çok güzel ama bebek olunca çok değişiyormuş. Anne işe gitmiyor, bebeği ile kendi odasında yaşıyor ve baba başka odaya taşınıyormuş. Aile düzeni evlatları üzerine kuruluyor ve baba da her zaman kazandığı parayı eşine verip ondan harçlık alıyormuş. Erkek işten gelince duruma göre vakit olursa az da olsa eşiyile sohbet edebiliyormuş. Japonya da çalışma saatleri 12 saat. Evler küçük oluyormuş ve çok pahalı. Şöyle ki, ortalama 35 metre kare ve eğer zenginseniz de ortalama 70 metrekareye çıkabiliyormuş. Ortalama evlilik yaşı kadın için 35-40 arası oluyormuş. Gençler ev bulamıyor, balsa da çok pahalı olduğu için evlenmek istemiyorlarmış. Genç nüfus azalıyor yaşlı nüfus artıyormuş. Devlet köyde oturmak isteyenlere 500.000 Yen hibe para veriyormuş.

Evliliklere bakınca görüyoruz ki, erkek çok yalnız bırakıldığı için Japonya da hâlâ geyşalık müessesesi aktif olarak devam ediyormuş. İşte yoğun çalıştıktan sonra biraz rahatlamak isteyen erkek sohbet etmek için geyşa evlerine gidiyormuş. Evlilikte eşler, erkeğin geyşaya gitmesini çok normal buluyormuş. Gelelim geyşa ve geyşalık sistemine: Geyşa olmak isteyen genç kızlar, küçük yaştan itibaren eğitiliyormuş. Eğitimleri

kültür, edebiyat, müzik, dans, genel olarak psikoloji, ekonomi, estetik ve hayat üzerine imiş. Çok iyi eğitilmiş ortalama her konuda bilgisi olan bu geyşalar randevuya belli saat için ücret alarak bulundukları geyşa evinin alt katlarındaki geyşa lokallerinde “no touch” (dokunma yasak) usûlü çalışıyorlarmış. Bir erkek, geyşa evinde randevu alırken görevli ona mesleğini, nasıl sohbetten hoşlandığını sorup en uygun geyşayı onunla buluşturuyormuş. Erkek böyle bir buluşma sonunda rahatlamış olarak evine dönüyormuş. Japonya’da evlenme çok kolaymış. Çiftler belediyeye gidip bir kağıt hazırlatıyor ve evlenmiş oluyorlarmış. Erkekler için boşanmak da çok kolaymış, yine belediyeden bir kağıt imzalıyormuş ve bitiyormuş evlilik. Ama kadının boşanması hele çocuk olduğu zaman epey zor oluyormuş. Buna karşılık kadınlara %0,4 faizle ev almasına yardımcı olunuyormuş. Emeklilik yaşı 70 çalışma saatleri 12-14 arasındaymış. İşsizlik olmasın diye büyük iş merkezleri olan şehirlerde vardiya usulü personel çalıştırarak 22 saat işyerini açık tutuyormuş. Bu kurala fabrikalar da dâhilmiş.

Tokyo’da elektrik üreten yedi tane nükleer santral var ve Tokyo’nun bir günde harcadığı elektrik Fransa’nın neredeyse bir yılda tükettiği elektriğe eşitmiş. Bu ülkede uyuşturucu kullanmanın cezası çok ağır. Otomobille ilk kazada ceza az ama üçüncü kazada küçük bir çarpma bile olsa ehliyeti

alıyorlarmış. Vatandaş olmak için üç sene hiçbir şekilde ceza almamak lâzımmış. Vatandaş olunca verilen kimlik ad ve soyadı Japonca bir isim oluyormuş. Anne ve baba adı da öyle koyuyorlarmış. Evlerde ısınmak için elektrik kullanılıyor ve musluktan akan su içiliyor çok lezzetli ve sağlıklı. İş yerlerinde çalışanların mutlaka bakımlı ve kadınsa makyajlı olmaları gerekiyor. Lise ikinci sınıfa geçen tüm gençler okul dışında yarım gün çalışıyorlar. Aile ve okul takip ediyor. Gençler mutsuz, büyük AVM’ler ortalama 300-400 metrekaare alanlarda hem oyun makineleri ve bilgisayarlı farklı makineler var ve buraları gençlerle dolu. Gençleri parklarda yeşil yürüyüş yollarında hiç görmedik. Japonlar kimlik taşıyor, belediyeye kayıtlı şifreli mühür taşıyorlar. Çok temiz ve güzel giyimliler, şişman kimse hiç yok gibi. Az gülüyorlar ve az konuşuyorlar. Çok yavaş sesle ve az kelime kullanarak konuşuyorlar. Her an geleneksel ve kamu kurallarıyla davranıyorlar. Özetle sanki ruhsal özgürlüklerinden önce kurallar önde gidiyor.

Japonya ile ilgili bu yazdıklarımın sonra artık turumu anlatacağım. Ben THY uçağı ile 11 saat sonra Tokyo’ya geldim. Uçakta zaman hızlı geçti, herkes koridorda gezindi, ben de dâhil. Tokyo Japonca “Doğunun Başkenti” demekmiş. Çelik konstrüksiyonlu gökdelenler 3 katlı köprülerden geçerek bir şehir turu yapıp Japonya’nın Atatürk’ü dedikleri

Meiji'nin anıtı denilen tapınağını ziyaret ettik. Burası tüm insanların bağışladığı 120 bin ağaçtan oluşan bir orman içinde bulunuyor. Tek katlı orta okuldan bir sınıf gelmiş öğretmenleriyle saygı duruşundalar. Biraz sonra içerde gonk çaldı ve herkes dua etti. Sırayla yukarı çıkıp, dilekte bulunup bir üstü kapalı küçük havuzdan bambu maşrapayla avucumuza su alıp içtik. Sade geniş alana yayılmış bir tapınak. Otobüsümüz bizi Tokyo'nun 634 metre yüksekliğindeki ve Dünya'nın en yüksek kulesine getirdi. Hava çok temiz

insana dinçlik veren serinlikte. Bu kulenin ismi Skytree Tower 2008'de inşa edilip 2012 yılında bitmiş. Bu kulede seyir alanı, restoran ve 900 kişilik bir gözlem evi var. Bir de en üst katlarda camla kaplı spiral bir gökyüzü yürüyüş yolu bulunuyor, insan kendini orada yürürken gökyüzünde yürür gibi hissediyor. Skytree Tower deprem için sismik izolasyona sahip, deprem sırasında yastık görevi gören yağ damperleriyle bağlı sütunlarla güçlendirilmiş. Gerçekten bir teknoloji harikası.

Akşam üstü Tokyo'nun Dünyaca ünlü Ginza caddesindeyim. Burası Dünya modasının önemli bir sözcüsü olan

Japon modacılarının merkezi. Ünlü markalar da kendi kıyafetlerini sergiliyor. Bunun yanı sıra yüksek teknoloji elektronik mağazaları da burada. 10-15 katlı binalarda sergiliyorlar buluşlarını ve mallarını. Her yer ve herkes çok özenli ve çok temiz. Bu cadde aslında 16 yüzyılda bir bataklığın doldurulmasıyla oluşturulmuş, o günlerden beri de önemini hiç yitirmemiş bir yer. Gece Shinyuku denen eğlence ve yeme içmenin birarada olduğu bir caddeye geldik ışıklandırma inanılır gibi değil. Bir de üç boyutlu yapılmış dev dükkan reklâmları var ki, seyretmek için bir gün yetmez. Tüm cadde bunlarla dolu ve çok çok yaratıcı.

Tokyo imparatorluk sarayına geldik. Çelik konstrüksiyonlu binalar olsa da Tokyo en az 5 dönümlük parklarıyla göz kamaştırıcı çünkü yollarda sakura ağacının pembe çiçekleri sizi karşılarken, geniş alanlar korularla doldurulmuş. Bahçecilik sanat haline gelmiş. İşte böyle bir alanda özgün mimarisiyle çok ihtişamlı duruyor. Taş duvarlar üzerine yerleştirilmiş ve bir nehirle çevresinin bir bölümü korunan bu sarayın tüm geniş arazisi

halka bağışlanmış. Tokyolular doğa yürüyüşü yapıyorlar. Çevre çok temiz. Kişiler oturup piknik yapmıyor yavaş yavaş keyifle yürüyorlar. Saraydan başka bu geniş arazide minik köprüleri geçip küçük, ikâmet olarak kullanılan tipik Japon evleri arasından geçerek sessizlik içinde dua çeşmesinden gelenler tertemiz taze dağdan gelen soğuk su içiyorlar ve dua edip yine sakin, sessiz ormana doğru yürüyorlar. Tokyo'da Japonları izlerken garip yürüdüklerini gördüm. Meğer genetik miras olarak çoğu Japon düz tabanmış. Üçüncü günümüzde de böyle güzel anılar ve köylerden geçerek Fuji yanardağının bulunduğu bölgeye geldik. Üşütmeyen serin tertemiz bir dağ havası yüzüme çarptı. Burası dünyanın en temiz havasının ve suyunun olduğu bölgeymiş. Korunma altında ve içme suyu olarak kullanılan su, Fuji dağının her zaman erimeden duran karlarından geliyor.

Ertesi sabah güzel bir kahvaltıdan sonra otobüsle yola koyulduk. Otelimizde sabah nefis lezzetli ve bol çeşidi olan açık büfe kahvaltı veriyorlar. Akşam yemeklerinin de iki tanesi turun hediyesiydi. Otelde yedik birini, diğerlerini ise otel içinde ayrıca bir sürü otantik Japon restoranları var ve bir tanede de harika pizzaları ve şarapları olan İtalyan restoranı var. Yorulmadan oralarda da yemek yedik. Odalar iki kişi ve iki bavul için çok dar ama çok temiz. Lavabo ve klozet sanki bizim için yeni takılmış gibi. Her gün oda temizlendi ve çarşaflarımız havlular değişti. Bu usûl tüm yolculuğumuz boyunca kaldığımız otellerde geçerli oldu. Odadaki terlikleri bile her gün yenilediler. Ben ve arkadaşım ise var-diyalı olarak odada işlerimizi gördük, odanın küçük olmasından dolayı.

Yol boyunca çok yeşillik ve orman gördük. Nihayet Fuji yanardağının bulunduğu Hakone'ye geldik Haka dansını biliyorsunuz değil mi? İşte bu bölgenin yerel dansıymış ama hiç dans edenler gibi giyinen yoktu etrafta... Fuji yanardağı çok estetik bir dağ, her yerden gözüktüyor, sanki cetvelle çizilmiş gibi çok simetrik, yarısına kadar karlarla kaplı ve dağın zirvesine tırmanmak 4 - 6 saat arası sürüyormuş. Baharda şenlikler yapılırken dağa tırmanma yarışları da oluyormuş. Fuji dağı Japonya'nın en yüksek dağı ve zirvesine tırmanmak Şinto inancındakiler için hac eylemi kabul ediliyor. Fuji dağına çıkmak uzun yıllar kadın-

lara yasaklanmış. 1872 yılından beri, izin çıktığı için onlar da tırmanabiliyor. Yüksekliği 3,766 m ve Asya adalarının ikinci büyük yanardağı. Fuji dağı aktif bir volkan olmakla beraber en son 1707 de patlamış, arada bir duman çıkarıyormuş.

Dağda bir şelale birkaç tapınak ve sekiz tane göl var. Göller de kutsal sayılıyor ve atalarının Dünya'ya gelmek için bu göllerin kenarlarında bulunan onların tahtadan yaptıkları kırımızı kapıları kullandığına inanılıyor. 1913 yılında Fuji dağı Unesco Dünya Mirası listesine alınmış çünkü bu bölge Dünya'nın en temiz havasına ve suyunu sahip. Gerçekten de hava çok hafifti. İnsan, hareketleri rahatladığından kendini çok hafif hissediyor. Çevresinde bir küçük şehir ve çok bakımlı turistik köyler var ve insanlar bu çıkan dumanları abartmıyorlar. Sanki nefes alma gibi kabullenmişler. M.S.12 yüzyıldan beri Budist, Taoist, Animist inançlarında olanlar için çile çekme pratiği yapanlara ve yeniden doğuşu arayanlar için Fuji Dağı en kutsal sayılan bir destinasyon haline gelmiş. Daha önce de yazdığım gibi bu dağda intihar etmek için ayrılmış bir de MORİ ormanı var. İsteyen buraya gelip intihar edebiliyor. Bu bölgede bulunan Hakkaki köyünde her yerden akan su da, Unesco tarafından 1817 de tescillenmiş ve Unesco Dünya Mirası listesine girmiş. Bu köyün ortasındaki gölette, gelen giden herkesin kullandığı musluktan, herkesle birlikte bu suyu

içtik, şişelere doldurduk. Dağdaki en önemli tapınak Fuji-San-Hangu Sengen tapınağı. Her depremde yıkılmış. Sonra yine aynısını yapmışlar. Bu tapınak dağa tırmanmak isteyenlerin son ibadet ve dua yeri. Japonların ölen atalarının buluşma yeri olduğuna inanılan Fuji Dağı, tıpkı Müslümanların Kâbe'yi değerlendirdiği gibi önemseniyor.

Sekiz gölden en büyüğü olan ASHI gölünün kıyısında öğlen Japon yemekleri yiyip gölde tekne turu yapmak için sahile indik. Birdenbire hepimiz göl kenarında tek bir noktaya bakakaldık. Çünkü gölden yüzerken gelen bir tekne kıyıya çıktıktan sonra, karada otobüs gibi yoluna devam etti çünkü altında tekerlekleri varmış. Kaptan da oldu şoför. Bu bir turmuş ama önceden rezervasyon yapılmıyormuş. Şaşkınlıktan resim bile çekemedik. Bizim bindiğimiz tekne çok temiz, İstanbul'daki tekneler gibiydi. Hakone kaplıca bölgesiymiş. Bulduğumuz bölge yollar ormanlar içinde geçiyordu ve kar maymunları gördük. Kışın çok üşüyünce onlar da sıcak kaplıcalara gelip ısınmak için suya giriyorlarmış.

Yol üstünde bulunan Japonya'nın ikinci büyük tapınağına geldik. Yolumuzun üzerinde olan bu tapınak 1252 yılında yapılmış Japonya'nın ulusal hazinesi olarak belirlenen bronzdan yapılmış 11,4 metre yüksekliğindeki bir dev Budha heykeline sahip. Bu Budha heykelinin ismi Kotoku-in ve Japonya'nın Kamakura bölgesinde bulunuyor. Japonlar doğayı hiç boz-

muyor yaptıkları her inşaat her ne olursa olsun doğayı koruyacak şekilde ve doğaya uyumlu yapılıyor. Biz Tokyo'dan Kotoku-in bölgesine giderken otobüsümüz çok tünelden geçti hattâ bazı tüneller 10 dakika sürdü, uzunluğunu siz tahmin edin. Ormanların altını oyup tüneller yapmışlar, Mesela kaplıca çevresinde kar maymunlarını yok etmiyor, kışın ısın-

mak için kendi kaplıcalarına gelip görüyorlar diye...Yine otobüsle giderken Yokohama ticaret limanının yanından geçtik. Aslında yanında 25 dakika yol aldık, düşünün limanın büyüklüğünü içinde iki tane enerji üretmek için çalışan nükleer santral var. Sanki bir teknoloji filmi izliyor gibiydik. Yolumuz da büyük geniş altı şeritli bir yoldu ve alta doğru bakabildiğimiz bir anda altta daha 2 kat otoban olduğunu ve yolların birbiriyle kesiştiğini gördüm inanılır gibi değildi, galiba burası başka bir gezegen diye düşündüm bir an.

Gelelim Yokohama ticaret limanına, burası kasaba gibi lojmanları ve bir kenarda üst üste dağ gibi konmuş konteynerler denizde ise dev çelik iskeleler vardı. Meğer burada bir de denizden petrol çıkarılıyormuş. Bunlara ilave dört tane dev bacalı fabrika vardı bu limanda.

Japonların gücü öncelikle çalışkanlıklarından geliyor. Bu çalışkanlıklarının altında yatan ise yönetimin koyduğu kurallar. Halk bu kurallara uyarak güçlü devlet olmuşlar ama kurallar da onların karakterini şekillendirmiş. Mesela otobüs şoförümüz firmasının ona verdiği yol planına aynen uyuyordu. Otobüste sadece su ıçıtıyor ve hiçbir şey yedirmiyordu. Otobüs kirlenmesin kuralından dolayı. Sadece ona belirlenen benzincide duruyor ve çok sıkışmış bir arkadaşımızın 25 dakika sıkışık

durmasına sebep oldu ve bu arada üç tane benzinci geçti. Netice de arkadaş otobüsten inerken çok zorlandı. İşte size otomatiğe takılmış bir hayat örneği. Çünkü galiba ruhları bunalıyor sıkı kurallarla örülmüş düzende. Yaşanan yaşam az gülen ve kolay intihar eden bir toplum oluşturalıyor.

Nihayet yemyeşil doğası ve pembe yolları olan Komakura şehrine geldik. Her yer tertemiz. Doğa'nın en güzel zamanı olan bahar burada bütün güzelliğiyle yeşilin ve pembenin bütünlüğünde kendini gösteriyor. Ben bu bölümün sonuna geldim. Yazımın devamını önümüzdeki ay dergimize yazacağım. Görüşmek üzere...

Her Birey Alan Ortamını Etkiler

Çeviren: İsmail Hakkı Acar

Her bireyin düşünce, tutum ve duyguları enerji alanları yaratmakta ve yaratılan bu alanlar

etrafa yayılmaktadır. Bu bireysel alan ortamları yalnızca sizi, sağlığını ve hayata bakış açınızı etkilemekle kalmaz, aynı zamanda diğer insanlarla etkileşimde bulunduğunuzda, aynı sosyal alan ortamında bulunan diğer insanlarla olan ilişkilerinizi ve deneyimlerinizi etkilemektedir. Bireysel, sosyal ve hattâ dünya ölçeğinde çevremizi değiştirebilir, yaşamayı istediğimiz ortamı yaratabilir miyiz? Evet, yapabiliriz.

Uyumlu [coherent] gerçek sevgi, takdir, özen ve merhamet hem yerel olarak hem de içinde bulunduğunuz çevrede, hattâ tüm dünyadaki ‘alan ortamı’ nı değiştirir. Uyumluluk, tüm vücut sistemlerinin uyum içinde birlikte çalıştığı yüksek verimli bir durumdur. Kişisel uyumluluğun artırılması, kalbin gücüyle zihin, beden, duygular ve ruh arasında işbirliği sağlar. ‘Kalp uyumluluğu’, özeninize, şefkatinize, niyetlerinize ve dünyaya yardım etmek için yaptığınız eylemlere güç ve etkinlik katan bir ‘kolaylaştırıcı / aracı’ görevi yapar.

Kalp tarafından üretilen elektromanyetik alan, vücut tarafından üretilen en güçlü ritmik enerji alanıdır. HeartMath Enstitüsü Laboratuvarı’nda yapılan araştırmalar, kalbin elektromanyetik alanının diğer kişiler tarafın-

dan saptandığını ve 1,5 metre uzaklıktaki bir kişide ölçülebilir etkiler yarattığını göstermiştir. Verilerimiz, kalbin elektromanyetik alanının, ‘kalp uyumlu’ olarak nitelendirdiğimiz ‘pozitif’ duygusal durumlarda daha düzenli olduğunu göstermektedir.

(Bu konuda daha geniş bilimsel çalışma için bakınız: “The Electricity of Touch: Detection and Measurement of Cardiac Energy Exchange Between People”)

Bireysel Alan Ortamı

Bazen sabahları uyanırsınız ve enerji alanımız güneşlidir ve şen-şakragızdır. Sonra kahveyi dökmek, anahtarları bulamamak, işe geç kalmak gibi birkaç olumsuz etkileşimin ardından titreşim perdesi aşağı iner. Bu tür hayal kırıklıkları çoğu zaman daha fazla olumsuz düşünceyi, güvensizliği ve kaygıyı çeker, daha fazla yüklenmeye karşı savunmasız, güçsüz hale getirir ve kişisel enerjinizin tükenmesine neden olur. Bireysel alan ortamınızın tonunu / titreşim perdesini, aşağıdakileri yaparak yeniden ayarlayabilirsiniz:

Durup sakinleşin. Kalbiniz veya göğüs bölgenizdeki tarafsız (nötr) düşünceyi, tutumu içinize çektiğinizi hayal ederek birkaç dakika gevşeyin. Bu, hayal kırıklığı ve endişe enerjisini susturur. Takiben kendinizi kalbinize yeniden merkezleyip ve olumsuz (negatif) alan ortamını olumlu (pozitif) bir tutum ve bakış açısı ile değiştiriniz.

*Bu metin HeartMath
Enstitüsü'nün sitesinde yayımlanan*

*"Each Individual Impacts
the Field Environment"
yazısının tercümesidir.*

<https://www.heartmath.org/articles-of-the-heart/global-inter-connectedness/each-individual-impacts-the-field-environment/>

'Alan'

[Field]:

İçinde birtakım kuvvet çizgilerinin yayılmış bulunduğu varsayılan uzay.

'Alan Ortamı'

[Field Environment]:

İçinde birtakım kuvvet çizgilerinin yayılmış bulunduğu varsayılan uzay ortamı.

'Uyumluluk'

[Coherence]:

Birbirine yapışma; birbirine tutunma; tutarlılık; uygunluk.

'Kalp'

[Heart]:

'Gönül' olarak da okuyabilirsiniz.

Sonra kendinize “Şimdi yeniden yük-
lendiniz / şarj oldunuz” deyiniz.
Enerjinizi ‘tükenme, boşalma duru-
munda’ bulduğunuzda, çevrenizdeki
titreşim perdesini değiştirmeyi öğren-
mek önemlidir.

Sosyal Alan Ortamı

Bir aile yemeği, iş toplantınız ve sosyal birliktelikler ‘sosyal alan ortam-
ları’ için örneklerdir. Birisinin
“Odadaki gerilimi bir bıçak gibi kese-
bilirsin” dediğini duyduğunuzda, bu
çalkantılı bir alan ortamına atıfta
bulunmaktadır. İş toplantılarında tartış-
malara yol açan fikir farklılıkları,
odadaki insanlara “Neden burada
olmalıyım? Kıymetli zamanımı ne
kadar boşa harcıyorum?” duygusuna
yönlendirebilir. Aksine, kişilerin kalp
alanlarından iletişim kurduğu, karşılıklı
etkileşimin, çözüm önerilerinin
iyimser, gönül temelli, yaratıcı ve
ilham verici olduğu ‘alan ortamları’nda
da bulunmuşsunuzdur. Böyle yerlerde
kişiler, olumlu ‘alan ortamı’ nedeniyle
kendilerini yenilenmiş ve enerji dolu
hissederler.

Çoğu insan yukarıda tanımlanan
durumları yaşamıştır. Bir odadaki
kolektif enerji, belirli düzeyde titreşen
‘alan ortamı’ nı oluşturur. Odadaki
titreşim düzeyi, odada bulunan tüm
bireylerin toplu titreşim perdesinden
oluşur. Odada birkaç kişi öne çıkıp,
inisiyatif alarak kendi alanlarını yük-
selterek ortamın kolektif titreşimini

genellikle değiştirebilirler. Bu, tarafsız kalma çabası içinde kalbinizin derinliklerini dinlerken, huzur ve akış tavrını alan ortamına yayarak gerçekleştirebilir. Ardından kalpten paylaşım ile, kolektif alan ortamını alt-üst eden negatif enerji ortadan kaldırılarak, daha kolay ve daha gerçekçi oluşum sağlanır. Ancak tüm çabalarımıza rağmen, yargılama ve eleştirilerin yoğun olduğu durumlarda, ki böyle durumlar iletişim alanındaki titreşim düzeylerini aşağı indirmekten sorumludur, ortamı kurtarmaya yardımcı olamazsınız.

Tecrübeler yaparak, başkalarıyla iletişim kurarken yargılamadan uzak durarak tarafsız alanda kalbimizi derinlemesine dinleyerek kişisel titreşim perdemizi yeniden ayarlamayı öğrenebiliriz. Bireyler olarak, olumlu titreşim perdelerini deneyimledikçe, kolektif alan olumluya dönüp güçlenir. Bu, ortamdaki herkesin daha yüksek oranda tutarlı etkileşim deneyimlemesini kolaylaştırır ve enerji tasarrufu sağlar.

Alan Ortamınızı Hazırlayın

Toplantılara başlamadan ve kişilerle iletişim kurmadan önce kendinizi hazırlamanız, gününüzün sakin geçmesine ve özellikle de stres oluşumunu azaltmanıza yardımcı olur.

Nasıl Hazırlamalı:

Kalp boşluğunuza merkezlenmek için birkaç dakika sessizce bekleyin.

HeartMath Enstitüsü:

1991 yılında kurulan Enstitü kalp ve beyin arasındaki iletişimi incelemekte ve kalbin elektromanyetik alanındaki bilgiyi, başka bir deyişle kodlamayı anlamaya çalışmaktadır. HeartMath Enstitüsü sevgi, takdir, merhamet gibi olumlu duyguların, kalbimizin çok farklı bir mesaj oluşturmaya neden olduğunu keşfetmiştir.

Toplantılarınızda ve etkileşimlerinizde kendinizi kişilerle dengeli bir ilişki içinde görün ve hissedin. Yargılara, aşırı duygusallığa veya rıza göstermeye kaymaya başlarsanız, kalp zekânızdan sizi yönlendirmesini isteyin.

Eğer öyleyse, kendinizi sadece kalbinize geri dönerek ve duygu perdenizi sıfırlarken görün, ancak duygu perdenizde düşüş yaşadığınız için kendinizi yargılamayın. Hepimiz zaman zaman böyle yaparız. Ayrıca, toplantılarınıza gitmeden önce sevgi ve pozitif enerji gönderin. Bu, saha ortamının ön koşullandırılmasına yardımcı olur.

Bir toplantı ters gidiyorsa çökmeyin. Pozitif enerji gönderme konusunda gerçekçi olamayız, çünkü başkalarının tutumlarının da sonuçlarla ilgisi vardır. Bununla birlikte, sevgi ve ilgi göndermek sisteminize fayda sağlar ve böyle durumlarda olumlu sonuçların oranını artırabilir.

Hazırlık yapmak birçok günlük durumda yararlıdır ve size en çok nerede fayda sağladığını bulmak için deneyler yapabilirsiniz.

Gezegensel Alan Ortamı

Gezegensel alan ortamı, Dünya'yı ve insanları kapsar. Ortam, Dünya sakinlerinin kolektif bilincinden oluşur. Gezegensel alan ortamına sevgi yaymak, pozitif enerjiyi artırır, gezegenin

ve sakinlerinin birikmiş negatif enerjiyi değiştirmesini ve dönüştürmesini kolaylaştırır. Toprak Ana'ya günde iki dakikalık sevgi dolu bakım göndermek bile büyük bir fark yaratabilir. Giderek daha fazla insan, bakıcılar olarak artan sorumluluk duygusu nedeni ile bu tür egzersizlere katılmak için sezgisel bir dürtü hissettirir. Bu, bir aile evinde yaşarken çöpü dışarı atmak gibi bir sorumluluktur.

Ayrıca, gezegeni istediğiniz gibi tahayyül etmek için de zaman ayırmanıza yardımcı olur, çünkü düşünceler ve hayal gücü, elde etmeye çalıştığımız şeyin (ev, araba, ilişki, meslek vb.) yaratılmasından ve tezahüründen önce gelir. Dünya'ya daha fazla özen göstermenin yanı sıra, gezegensel değişimin bir başka önemli yönü de, kendi enerjimiz, düşüncelerimiz, duygularımız ve eylemlerimiz için daha fazla sorumlu olmamız gerektiğinin farkına varırız. Bu, özellikle kişisel ve küresel saha ortamını iyileştirecektir.

Unutmayın, yaşadığımız veya ortaya koyduğumuz düşünce, duygu ve tutumlarla her zaman etkili veya etkisiz bir saha ortamı yaratıyoruz. Kişisel ve sosyal alan ortamlarımızda bilinçli olarak olumlu değişimler yaratabiliriz. O zaman pozitif alan ortamı, daha dengeli ve neşeli bir yaşam deneyimleme potansiyelimizi çoğaltacaktır. Bir aile olarak, yardım edelim ve gezegenin alan ortamını birlikte yükseltelim.

Anlamlı Rastlantılarla Yaşamınızı
Dönüştürmenizi Sağlayacak Pratik Yöntemler

Azmin ve Adanmışlığın Gücü

Yazarlar: Charlene Belitz ve Meg Lundstrom
Çeviren: Nelda İnan

Değerli okuyucularımız hatırlayacağınız gibi yazarlarımız geçen ay “Yaşamı Dönüştürmek” başlığı altında, hayatımızda yapacağımız bir değişikliğin (bizi konfor alanımızdan çıkaracağı için), kendine göre estirdiği bir terör ortamının olabileceğinden söz etmişlerdi. Çünkü böyle bir durumda kendimizi sürekli olarak şu soruların bombardımanına tutabilirdik: “Ya daha da mutsuz olursam? Peki ya sevdiğim insanlar bendeki değişimi kabul etmekte zorlanırlarsa? Yürümeye başladığım bu yeni yoldan vazgeçme hakkım var mıdır? Peki ya gereğinden fazla değişirsem? Peki ya yeterince değişemezsem?”

Bazen bu tarz sorular zihnimizin kaldırma kapasitesinin üzerine çıkabilirdi. İşte burada yapabileceğimiz tek şey, derin bir nefes almak ve sadece içimizdeki inançla yola devam etmek olmalıydı. Çünkü risk almak bize yeni canlılık verirdi. Böylece korkumuz ortadan kalkar ve kendimizi daha öncesinde yapabileceğimize hiç inanmadığımız işler hakkında düşünürken ve onları realize ederken bulurduk.

Yazarlarımız geçen ay bu konunun özünü Sunny isimli bir hanımın hayat hikâyesiyle birlikte bize sunmuşlardı. Ardından ise bir Vietnam gazisi olan John Beal'in zorluklarla geçen hayatından bazı kesitler vermişlerdi. Akış ustası olmayı öğrenmiş bu kişilerden elbet ki bizlerin de öğreneceği pek çok şey vardı. Bu ay konumuza John Beal'in geçen aydan kalan hikâyesine devam ediyoruz ve onun azminin ve adanmışlığının gücünün neleri değiştirebildiğini ve nasıl mucizeler yaratabildiğini göreceğiz.

John bir gün ormandaki büyük ve ağır ağaçları keserek, göleti bunlarla dolduranları gördü.

Lâkin yapabileceği bir şey yoktu. Hem kızgın hem de üzgündü. Derken evinin yanındaki vadiden akan bir dere dikkatini çekti. Bir keresinde oranın ahalisinden biri ona, eskiden bu derenin somon balıklarıyla dolup taşıtığını öyle ki aralarından yürüyüp geçerken, insanların onların sırtlarına dokunabildiklerini anlatmıştı. Şimdiyse kanunsuz bir şekilde içine atılan pis kokulu çöplerle dolup taşan bir çaya dönüşmüştü neredeyse. Oraya bakınca içi burkuldu yeniden. Bu akarsu neredeyse ölüydü. Tam o anda bu suyla kendini bir hissettiğini anladı.

Ölmesine izin veremezdi. İşte bu John için bir dönüm noktası oldu. Bir anda bir amaca ve misyona sahip olmuştu. Hiç kimseye en ufak bir şey söylemeden, sadece kendi kendine çalışarak, çöpleri oradan temizleyip

atmaya başladı. İçinden eski lastikler, ocaklar, botlar bile çıkardı. Birinci yıl çıkan mezbelenin ağırlığı 18 tondur. Yorgunluktan bitap düşene kadar çalışıyor, eve terden ıslanmış vaziyette ve göğüs ağrısı çekerek dönüyordu ama mutluydu. Belki de onlarca yıl sonra ilk kez başarmış olmanın duygusunu hissediyordu.

Bu dere onun öğretmeni oldu. Ona kendisinin bir değeri olduğunu, burada gösterdiği azmin, dereye ve çevresine duyduğu şefkatin ve hattâ orayı kirlenlere duyduğu kızgınlığın bile dünyada fark yaratabildiğini anlatıyordu ona adeta. Dere yatağındaki çöpleri çıkarırken sanki kendi içindeki nefret duygusunu da temizliyordu. Ağaçlar ektiğinde, kendine de yepyeni taze ümitler aşılamış oluyordu.

Eşi Lana sessiz ve sükûnetli bir kadındı ve bu gücüyle onu cesaretlendiriyordu. John'a diyordu ki: "Hayatında hiç çalışmasan bile umu-

rumda olmaz çünkü ben senin yaşamı istiyorum.” 400 dolarlık engelli yardımını alabileceklerini ve kendinin de garsonluktan elde ettiği maaş ile birleştirdiklerinde geçinebileceklerini anlatıyordu ona. Çevrelerinde bulunan diğer insanlar ise bu denli destek vermiyorlardı ve John’a: “Neden kendine bir iş bulmuyorsun?” diye soruyorlardı. Komşuları: “Sen aklını mı kaçırdın yoksa? Bu yaptığın iş, gösterdiğin çaba dipsiz bir kuyu aslında” diyordu. Ve bir çevre koruma memuru ise ona: “Bu dere neredeyse kırk ya da elli yıldır ölü” demişti.

Lâkin John tam da bu noktada içinden geldiği gibi davranıyor ve hiç kimşenin dediğini kaale almıyordu. İçindeki kararlılık ve azimle yoluna devam ediyordu. Kızgınlığının yakıtı içindeki isyan duygusuydu ve kızgınlığı adanmışlığını kuvvetlendiriyordu. Derenin içindeki tüm çöpleri temizledikten sonra, yakınlarda bulunan bir nehre gidecek ve ekosistemi yeniden kurabilmek için oradan balıklar, salyangozlar ve hattâ karıncalar bile getirecekti. Üç gün sonra getirdiği balıkların öldüğünü, salyangozların kabuklarından çıktıklarını görecekti ve çok üzülecekti. Bunun bir sebebi olmalıydı. Allah’a dua ederek kendisine bir işaret yollamasını istedi. Bu yardım ona, çalışırken tepesine 135 kiloluk bir kaya parçası düştüğünde ve onu nehrin sularının altına ittiğinde

geldi. Taşın altında nefessiz bir şekilde dururken Yaradan’ına şöyle seslendi: “Allah’ım, eğer benim bunu gerçekten yapmamı istiyorsan, bana şimdi vereceğin güçle ve kuvvetle bu kaya parçasını göğsümden kaldırayım.” Ve kaya parçası hareket etti. John ayağa kalktı ve yürüdü.

Dereyi gözlemlemeye devam etti ve konu hakkında bazı kitaplar okuduktan sonra orada yaşamın yeniden yeşermemesinin kimyasallar, suni gübreler, yağmur suyunun akışı nedeniyle sudaki oksijenin de kesilmesinden kaynaklandığının farkına vardı. Sorunu çözebilmek adına aylarca uğraştı, çabaladı. Cevap bulabilmek için her yere baktı. Sonunda aradığı cevap, sıkı çalışması, rüyaları ve eşzamanlılıklarla birlikte geldi. Derenin kenarına çalılar ekerken köprü yapabilmesi için ahşaptan yapılmış 2x4’lük levhalar kullandığında, tüm yağın ve kirliliklerin ahşaba yapıştığını gördü. Zihnindeki

Vietnam gazisi, tabiat koruyucu John Beal (1950 - 2006)

ilk ampul yanmıştı. Böylece ahşap çubuklardan ve tohumlardan bir bariyer inşa ederek kirliliğin kesilmesini ve derenin kenarına doğru itilmesini sağlayacak bir düzenek geliştirdi. Bu sayede derenin suyu oksijenlendi ve yaşama döndü.

Bariyerlerin beklenmeyen bir etkisi de şu oldu: Hemen yakınındaki toprak zehirli toksinlerle nemlenmişti. John kendi cebinden harcayarak kirlenmiş ve zehirlenmiş toprağı oradan atabilmek için epeyce yükün altına girmişti ki, bir de ne görsün o alandaki bitkiler canlanmaya ve hattâ katırtırnakları, yoncalar, çayır otları, çavdar bitkisi bile çıkmaya başlamıştı. Gördüğü bir rüyada bu bitkiler oradaki kirliliği temizliyordu. Bir üniversite laboratuvarı ona bu bitkilerin toksinleri organik olmayan maddeden organiğe dönüştürdüklerini teyit etti. Bu kez bu bitkileri oraya daha çok ve aralıksız bir şekilde ekmeye başladı. John problemi çözmüştü.

Gördüğü ikinci bir rüya daha büyük bir mücadeleyi ele almasında ona yardımcı oldu: Bariyerlerin bile yetişemediği derinliklerde kurşun, çinko, krom ve siyanür gibi ağır atıklar mevcuttu ve bunları elektrolizli kaplamalar üreten bir fabrika bu dereye boşaltıyordu. Rüyasında gördüğü bir mıknaş bunların hepsini kendine doğru çekiyordu. Pek çok olası çözümle deneyler yaptı ve bir gün birisinin dereye atmış olduğu bir pile rastladı.

Ağır metalin biriktiği yer kırmızıya boyanmıştı. Sekiz aylık bir deneme ve yanılma sürecinin ardından suya 26,2 voltluk bir pil bırakarak bu metallerin çekilmesini sağladı.

Bu tecrübesi ona azmin ve esnekliğin nasıl bir şey olduğunu öğretmişti. Çünkü ne olursa olsun denemeye devam ediyordu, işe yaramayınca da başka şeyleri denemeye başlıyordu. Vietnam'daki tecrübeleri de elbet ki onun için bir hazine değerindeydi çünkü karşı çıkanlara ya da dereyi dikkatsizce kirletenlere karşı korkusuzdu. Bu kişilere karşı tutumunu şu cümleyle ifade ediyordu: “Onlar bana önceden hiç yaşamamış olduğum bir şeyi mi yapacaklar sanki?”

John dönüşüm ve öz farkındalık sürecinden ikinci safhaya geçiş yapmıştı artık. Yani diğer insanlarla bağ kurma ve onlara hizmet etme safhası. Yaptığı bu iş ve hizmet herkes tarafından duyulmaya başlayınca, insanlar da ona yardım etmek için koşturmaya başladı ve böylece üniversite öğrencileri, komşular (toplamda 500 kişi olarak) gönüllü olarak yanındaydılar. AIDS hastalığına yakalanmış olan genç bir çocuk da hayatının son altı ayını John ile birlikte dere kenarına ağaç ekerek geçirdi. Christmas zamanı ise şehir yönetimindeki bir resmi görevli ona 200 dolar verdi. Ağır depresyonda olduğu için yıllardır konuşmayan ve ağzından tek kelime bile çıkmamış olan bir Vietnam gazisi ise John ile bir-

likte günde beş saat çalıştıktan sonra ağlamaya, çığlık atmaya başlamış, kızgınlığını ve öfkesini boşaltmayı başarmıştı. John ona şunu salık verdi: “Arka bahçende akan küçük çayla işe başla. Kendini toprağa yeniden bağla ve ondan sonra Vietnam’da yaptığın yanlışların burada pozitif bir şey yaparak nasıl başka bir şeye dönüştüğünü gör.” Adam bu nasihatlere uyararak kendini daha iyi ifade etmeye başladı, iş buldu ve hattâ kendine bir kız arkadaş bile edindi.

Hayvanlar bile John’a ölmeden önce şifa ve huzur bulmak için gelmeye başladı. Vietnam’daki savaş alanlarında John’ın asker arkadaşları onun elinde veriyordu son nefeslerini. Şimdiyse kafaları tuzağa sıkışmış olan keseli sıçanlar ona adeta yalvarıyorlardı. Arabalar tarafından çarpılmış olan köpekler de ayağına geliyorlardı. Seattle’ın merkezinde yürüyüşler yap-

tığında bir deniz martısı düşmüştü ayaklarının dibine.

John’ın hayatındaki eşzamanlılıklar inanılmaz biçimde kuvvetlenmeye başlamıştı. Derede çalışırken en pis, en terli ve en yorgun olduğu zamanlarda on yıldan beri görmek istediği biri ile karşılaşılıyor ya da birisi ona beklememediği bir bağış yapıyor ya da kıymetli bir tavsiyede bulunuyordu. Bir keresinde yine böylesine zorlu şartlarda çalıştığı günlerden birisinde bir piskopos yanına gelmişti. Çünkü inşa ettikleri bir bina, buradaki proje alanına zarar veriyordu. Piskopos özür diledi ve ne zaman arzu ederse John’a yardım etmek için hazır olduğunu söyledi. Ve hattâ iyi bir bağışta bulundu.

Bazen John aniden içsel mesajlar da alıyordu. Bu bazen gecenin yarısında bile gelebiliyordu ve ona hemen derenin yanına gitmesi söyleniyordu.

Liana Beal “Babam ölümüyle nehrin ve akarsuyun temizlenmesinin sona ermesini istemedi”

Bunu yaptığında birilerinin dereye atık maddeler boşalttığını ya da eskimiş beyaz eşyalarını oraya attığını görüyordu. Bir Pazar sabahı yine içinden gelen bir sesle, eşi Lana'yı da alarak derenin kıyısına gittiğinde, asker kıyafetleri giyinmiş altı kişinin ağaçların arkasına saklanarak toksik boya atan oyun silâhlarıyla birbirleriyle oynadıklarını gördü. Onlara doğru bağırarak:

“Buradan hemen dışarı çıkın. Biz burayı okul çağındaki çocuklar için açık alan sınıfına dönüştürmek istiyoruz. Ve siz buradaki bitkilere zarar veriyorsunuz.” Adamlar John ile tartıştı ama bu uzun sürmedi, çünkü John'ın çelik gibi bir duruşu vardı ve kararlılığı ise kesindi.

Dere yavaşça yaşam gücüne kavuştu, 1991 yılında yapılan bir resmi analiz çalışmasında kirlilik oranının iki yıl içinde üçte bir oranında azaldığı tespit edildi. Ve üç yıl aradan sonra somon balıkları yumurtlamak üzere dereye geri döndü.

Fakat ne yazık ki günlerden bir gün John'ın kazandığı bu zafer bir trajediye dönüşecekti. Zira John ve gönüllülerinin birlikte inşa ettikleri bu verimli alan, üst yönetimce görülen lüzûm ve yapılmış olan bir plan gereğince buldozerlerle yıkılmak üzereydi. Ektikleri pek çok ağaç orada yapılması planlanan bir seyir terası, küçük bir havuz ve düz yeşil alan inşası nedeniyle resmi otorite tarafından kesilecekti. Çünkü bu alanın John ve gönüllü ekibi tarafından

güzelleştirilmesiyle birlikte yönetim 390.000 dolarlık bir bağış kazanmıştı. Bu korkunç bir durumdu çünkü oradaki ekosistemi yeniden inşa edebilmek adına 15 yıldır harcanan emekler de boşa gidecekti. John ağlayarak ve yalvararak kendini buldozerlerin önüne attı. Derenin hemen yanına ekmiş oldukları ağaçlara yaklaşmadan onları durdurdu.

Çaresizlik ve umutsuzluk içinde bir sonraki adımı atarak çok eskiden o bölgede yaşamış olan bir Kızılderili kabilesinin şifacısının torunu ile irtibat kurdu. Kız gözlerindeki yaşlarla derenin kıyısına geldiğinde şunu söyledi:

“Kabilemiz her yıl büyük festival için buraya gelirdi. Burada büyük bir neşe ve sevinç yaşanırdı.” Kız John'a çok önce bu toprağa gelip yerleşmiş bir ailenin sesini duyduğunu söyledi ve şunları ilave etti: “Onlar hâlâ buradalar çünkü sen buradasın ve onlar yaptığın şeyi destekliyorlar. Onlar senin gözlerin ve kulakların olacaklar. Bilmeni istiyorlar ki burada yapılanlar korkunçtur. Ama şuna inan ki yirmi veya elli yıl içinde bu yaptıkların pozitif bir eylem olarak herkes tarafından görülecek. Bu topraklar, bu dere yeniden hayata dönecek. Onlar bana asla üzülmediklerini ve eğer kendileri üzülüyorsa senin de asla üzülmemen gerektiğini hatırlatıyorlar.”

Gelecek Ay: Konumuza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

İnsanlar Yaşlanmayı Durdurabilir mi?

3 Mart 2025

Medyum: Lee Carroll, Çeviren: Emine Kayserilioğlu

Selâmlar sevgili varlıklar, ben manyetik hizmetten Kryon. Şu anda bu özel programda, bazı yeni bilgiler veya en azından şüphelendiğiniz bilgiler için tartışmalı bir bekleme olabilir. Bu gezegendeki tüm canlıların bir ömrü var, bu şekilde tasarlanmış. Ancak asıl soru, yaşlanmayı durdurup durduramayacağınızdır. Gerçekten asıl soru, yaşam sürenizi uzatabilir misiniz ve bunu büyük ve kapsamlı bir şekilde uzatabilir misiniz? Eğer uzatabilirsanız bunun nitelikleri ve bunun bilgeliği nelerdir? Size şunu söyleyeceğim sevgili varlıklar, kimyasal olarak bugünün insanı eski insandan farklıdır. 200.000 yıl öncesine geri dönüp 24 kromozomlu yaşam süresi veya başka bir şey hakkında bir yargıda bulun-

mazsınız. Çünkü onlar siz değilsiniz. Eğer bu sizin için yeni bir bilgiyse, sadece benim tarafımdan değil, sizin biliminizin bile söylediği bazı şeyleri gözden geçirmeniz gerekir. 23 kromozomunuz var, 24'ün soyundan gelmiyorsunuz. Bir şey oldu, 200.000 yıl önce sizi bugün eski atalarınızdan, dünün insanından farklı kılmak için ve dünün insanından daha iyi durumdasınız. Ve böylece parametreler sağlık ve yaşam süresiyle değişiyor ve hattâ şimdi gençleşme olan şey bile.

Şimdi bedenleriniz sizi gençleştirmek için tasarlandı, bedeninizdeki tüm hücreler, bilimin size gençleşmediğini söylediği hücreler bile gençleşiyor. Sadece alışık olmadıkları veya henüz görmedikleri

bir ölçekte olabilir; yaşlanmak, güçsüz olmak veya zihinsel kapasitenizi kaybetmek için tasarlanmadınız. Tasarım hiç de böyle değil, tasarım sizi sonuna kadar sağlıklı ve uyanık tutan bir gençleşmedir. Ve bu, şu anda yaşadığınızın iki katı veya daha fazlası olabilir, dikkatinizi çektim mi?

Size bilmeniz ve belki de düşünmeniz ve dilerse uygulamanız gereken bazı bilgiler vermek istiyorum: Uzun ömürlülüğün sırrı nedir? Bu, uzun süre canlılıkla, enerjiyle ve sağlıkla yaşamaktır. Size anahtarı vereceğim, anahtar güçlü bir bağışıklık sistemidir. İnsan vücudunun bağışıklık sistemi güçlü olduğu sürece, kimyayı azaltan veya gençleşme yeteneğinizi azaltan şeylere yakalanmayacaksınız. İhtiyacınız olan denge gençleşmenin anahtarı olacak. Gençleşme size yeni cilt hücreleri ve tüm organlara ve hattâ sinaplara, beyine ve kalbe, bilimin doğuştan itibaren kalıcı olarak orada olduğunu söylediği şeyleri verecek, gençleştirecektir.

Ayrıca insanlığın ortalama yaşam süresinin en az iki katı kadar yaşamak üzere tasarlandınız. Bahsettiğim bu bağışıklık sisteminin, şu anda size söylediklerimin kanıtı bile var ve bunu görmelisiniz. Eğer pandemi sırasında bunu merak ettiyseniz görmelisiniz. Şu anda bahsettiğim size nelere dikkat etmeniz ve deneyimlemeniz gerektiğinin söylendiğini hatırlayın. Birçoğunuza eğer Covid

virüsüne yakalanırsanız vücudunuza girerse bazılarınızın neredeyse basit bir soğuk algınlığı gibi hissedeceği ve çok hızlı bir şekilde bundan kurtulabileceğiniz söylendi. Aynı zamanda diğerlerine hemen hastaneye gitmeniz gerektiği söylendi. Aradaki fark, bağışıklık sisteminin gücüdür. Çok az soğuk algınlığı veya grip geçirenler virüsü kapsalar bile atlatmışlardır. Bu marjinal bir rahatsızlıktır ama hastane ziyareti değil. Diğerleri doğrudan hastaneye vefat etmek için gitmiştir. Neden geçmişte belirli tür salgınlar geçirdiğinizde herkesi aynı şekilde etkilerdi eğer siz kaptıysanız tedavisi yoktu ve aniden öldürdünüz.

Çeşitli insanlarda çok farklı tepki veren bir virüsünüz var, bazıları sahip olduklarını bile zar zor anlayacaktır. Size bağışıklık sisteminizin daha az güçlü olacağı söylenir, bu yanlıştır. Yaşamınızın sonuna kadar güçlü bir bağışıklık sistemine sahip olabilirsiniz. Çok uzun bir yaşam sürersiniz sonra gençleşme süreci bozulur, telomerler küçülür ve bu son olur. Ancak bu, şu anda sahip olduğunuz ömürden çok daha uzun olan bir yaşam süresinin sonu olur. Yoğun tıbbi bakıma ve şu anda sahip olduğunuz diğer şeylere girmezsiniz çünkü bağışıklık sisteminizi nasıl güçlendireceğinizi bilmiyorsunuz. Bağışıklık sisteminin bağlantısının farkında değilsiniz. Covid size doğru bir şekilde raporlanmayan başka ne gösterdi?

Diğer kültürlerde ve sizin kültür-
lerinizde de kötü alışkanlıkları
nedeniyle solunum sistemini bozanlar
var, çünkü Covid bir solunum virüsüy-
dü. Eğer solunum sistemini bozan kötü
alışkanlıklarınız varsa, bağışıklık sis-
teminizi bozdunuz ve virüsün yolunu
açmasını davet ettiniz. Akciğerlerinize
zaten zarar verdiğiniz bir solunum sis-
teminden kurtulmanız çok çok zor.
Bunu anlatabiliyor muyum?
Bağışıklık sisteminizi ne kadar
güçlendirirseniz o kadar uzun
yaşarsınız.

Size vereceğim tek kelime
denge, vücut arzular, ihtiyaçlar
ve kimyasal denge ister. Zayıf
bir bağışıklık sisteminiz varsa
daha uzun yaşayamazsınız. Bu
yüzden size daha güçlü bir
bağışıklık sistemi yaratacak
şeylerden bazılarını anlatacağım
ve bunlar sadece birkaç şey
değil, muhtemelen düşün-
düğünüzden daha fazlasını
kapsıyor ve geçmişte size
verdiğim gibi, gerçekten anah-
tardan ziyade bazı fikirlerden
bahsettiğimi düşündüğünüz
günlerde bunu size vereceğim.

Bunun anahtarı güçlü bir
bağışıklık sistemidir. Size
söyleyeceğim ilk şey, hepinizin
kimyasal dengeyi yaratmak için
düzgün beslenmediğinizdir.
Neden bahsettiğimi biliyorsunuz.
Günümüzde yediğiniz yiyecek-

lere ve yediğiniz şeylere bakmanız
ve yediğiniz yiyeceklerdeki kimyanın
işini yapmadığını fark etmeniz çok
yaygındır. Bu, vücudun istediği veya
beklediği bir denge değildir ve vücu-
dun tüm kimya için ihtiyaç duyduğu
kimyasal dengeyi yaratmaz. Bu ne-
denle sizin için işe yarayacak bazı
takviyelere yönelme söz konusudur.
Bu yaygındır ve size şu anda en iyi-

lerinin hangileri olduğunu söyleyebileceğim. Bu tartışmalı bir konu ancak bir gün gösterilecek. Bu gezegeniniz, insanoğlunun ilgili olduğu her şeyle işbirliği yapmak üzere tasarlanmıştır. Bilincinizle, ızgara sistemlerinizle işbirliği yapmak üzere tasarlanmıştır. İnsanoğlunun bir parçası olduğundan bahsettiğimiz her şey, bu gezegenin de bir parçasıdır. Yıllardır bunları anlatıyoruz. Dünya sizin ortağınızdır, vücudunuzun kimyasını dengelemenize yardımcı olabilecek takviyeleri arayın.

Güçlü bir bağışıklık sistemi yaratmak için “Canlı Özler” lâzımdır. Şimdi Canlı Özler ormandan, toprağın köklerinden, hattâ havanın kendisinden, neredeyse her şeyin özü olabilir. Henüz keşfetmediğiniz şeyler var ki, bunlar Gaia'nın Canlı Özleri'dir ve sadece kimya yollarıyla değil aynı zamanda bilinç yollarıyla da sizinle işbirliği yapacaklardır.

Okyanusa bakın oradaki yaşam, bitki yaşamı oradaki tüm bu şeyler, göllere bakın çok sayıda Canlı Öz var. Çiçeklere bakın bu gezegenin çok büyük ölçüde geliştirilmiş Özleri var ki bunlar rafine edilebilir ve size sadece sağlığınız için değil aynı zamanda konuşacağımız bir sonraki adım olan bilinciniz için yardımcı olmak üzere verilebilir. Size anlattığım şey bağışıklık sisteminin aslında yaşamı uzattığı ve onu güçlendirebileceğiniz ve yaşamı uzatabileceğinizi fark ettiğinizde bir sonraki adımdır. Canlı Öz takviyeleri

ve sizi tamamlayan her şeyle ilgileneceğinizi biliyorum ama daha fazlası var, yıllardır bahsettiğim ve hayatınızı kısaltan çok daha fazla şey var bilmediğin. İşte onlara hazır mısın? Korku, endişe, kaygı, huzursuzluk bunlardan herhangi birini deneyimlediniz mi?

Sevgililer, uzun yaşamın katalizörünün bedendeki kimyada ne olduğunun farkında mısınız? Bu duygusaldır, neşedir, kahkahadır, huzurdur bunlar bedenin tepki verdiği ve herhangi bir Canlı Öz takviyesinde olduğu kadar birlikte çalışacağı şeylerdir. Bu ikisi biraraya gelir, topraktan gelen Canlı Öz takviyeleri aldığınızda kimyanızla çalışır. Bu gezegende sevilmenin sevincini yaşadığınızda ve olduğunuz kişi olarak rahatladığınızda ömrünüze yıllar ve yıllar ve yıllar eklenecektir. Yaygın soğuk algınlığı size dokunmayacak, grip size dokunmayacak. Hattâ büyük hastalıklar bile neşeyle titreşen bir hücresel yapıya girmekte zorluk çeker. Biliyor muydunuz?

Sevgililer bir insan yaşlanmayı durdurabilir, belki durduramaz ama en azından şu anda deneyimlediğinizin dörtte birine kadar yavaşlatabilir. Size bunları söylüyorum, Üstatların neden bu kadar uzun yaşadığını öğrenmek için Üstatlığı çalışıyorum bunu görebilirsiniz.

Hepinize âşık olmaktan ağlıyorum ve de öyle de oluyor...

SEVGİ DÜNYASI

Eylül 2022 Sayı: 646

KADIN OLMANIN Y
BERRAK DÜŞÜNÖ
EN KOYU BAGNAZ

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2022 Sayı: 618

RUHSAL OLAYLARIN İNSAN YAŞ
İÇSEL DUYULARINI ANLATANLA
ENGELLER ve FİLTRELER

SEVGİ DÜNYASI

Temmuz 2022 Sayı: 620

ARKSIZLIĞI
BİLMEK
TU ve
MEK

SEVGİ DÜNYASI

Mayıs 2022 Sayı: 616

DÜNYAYI
PAYLAŞTIRMIZ
DUYARLI
DOSTLARIMIZ

NEREDEYİZ, NE YAPMALIYIZ?

SEVGİYE ULAŞMAK ve
SEVGİ İLE YAŞAMAK

SEVGİ DÜNYASI

Mayıs 2022 Sayı: 616

ŞEFKATİN DORT YUZU
SADELİK
BUNALIM ÇAĞI

